

Kyrkjebladet

nr.5 Kyrkjeblad for Gloppen oktober 2017 Årgang 47

Konfirmasjon

Oktober

Det femte nummeret av Kyrkjebladet har hamna i dine hender, og vi meiner det er mykke spennande å lese om i dette bladet, og. Redaksjonen strevar litt med nye data-rutinar. Av økonomiske og tekniske grunnar har vi fått nye måtar å gjere tinga på. Men det skal ikkje du som les dette merke noko til.

Tema: Reformasjon/konfirmasjon

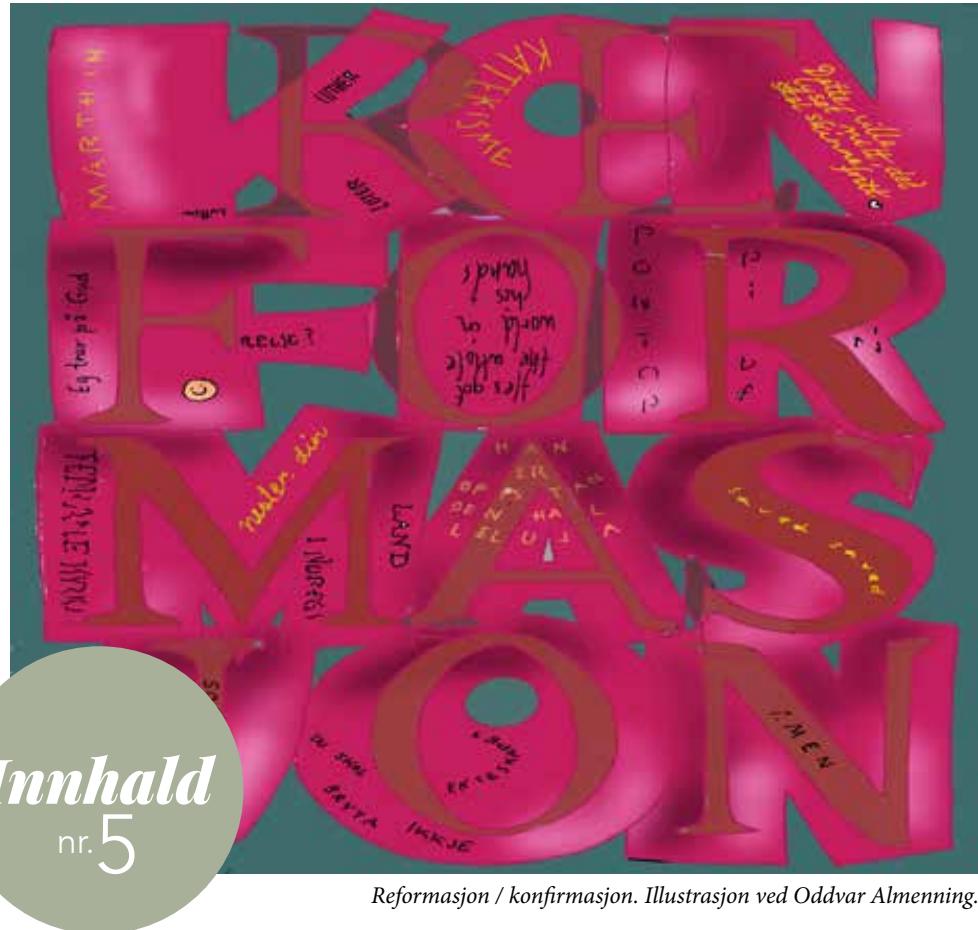
Denne gongen handlar det om konfirmasjon. Og siden vi er i Luther-året, ser vi på samanhengen mellom reformasjon og konfirmasjon. Du tenkjer kanskje at dette er noko kjedeleg, akademisk noko. Då utfordrar eg deg til å bruke nokre minutt på leiarartikkelen og på det vi har henta frå minneboka: Ragnar Standal skreiv i 1986 i Kyrkjebladet om soga til konfirmasjonen og skulen. Kanskje blir du litt klokare? Dei som har hatt jubileum for sin konfirmasjon, kan du og møte i bladet. Men vi har også andre tema framme. Harald har vore på språkkafe, Olaug Eikenes fortel om korleis ho opplever tenesta som medliturg, og loppegeneral Aase Ryssdal Sæther fortel om loppejakta. Vi tilrår at du les alt!

Seks nummer i året?

Ser du på kalenderen, forstår du at vi legg opp til berre eitt blad til dette året. Det blir nr. 6, julenummeret. Det er første gongen sidan denne redaksjonen var samla i 2012 at vi ikkje har hatt sju kyrkjeblad per år. Men det kan hende vi kjem til å halde fram med å ha det slik. Kyrkjebladet er ikkje ei dagsavis, men eit magasin som skal gje mening å ha liggande framme over tid. Vi hører om folk som legg fram bladet når dei får slekt eller veneir frå andre stader på besøk. Difor likar vi å kunne lage eit fint blad. Så får det våge seg at det blir litt lengre mellom kvart nummer. Det har vore fire nummer i vårsemesteret. Neste år blir det nok tre, som i år. Så får vi vurdere oppleget vidare når 2018 går mot slutten.

Stoff til neste nummer?

Frist for levering av stoff til julenummeret er fredag 24. november. Men vi tek gjerne imot stoff før den tid. Har du eit juledikt eller ei barneforteljing som kan passe i bladet, tek vi gjerne imot. Eller om du vil tipse oss om eit arrangement eller ein person vi bør skrive om, er det fint. Snakk med redaktøren eller ein annan i redaksjonen, vi har møte 8. november.

Reformasjon / konfirmasjon. Illustrasjon ved Oddvar Almenning.

FOR TANKE OG TRU

Andakt ved Tore Myklebust	03
Leiarartikkel om Luther og konfirmasjonen	05
Frå Minneboka om konfirmasjonssoga	06
Om kyrkjeblad og pengar	11
Luther, Bach og reformasjonen	07
Asbjørgs klipp om inngangskoner	17
Barnesider ved Bjørnar Aske	20
Misjonssalmen til Rune Aasen	35
Kunstbakside av Solveig Thingnes Kandal	40

MØTE MED MENNESKE

Sjå kven vi møter på språkkafe	12
Møt loppegeneral Aase	14
Venke møter Kjetil i Breim bedehus	16
Nytt skulelag på Firda	22
Olaug Eikenes om å vere medliturg	31

DETTE VAR VI MED PÅ

Fellessamling i Sandane kyrkje	11
Nytt sanitæranlegg i Breim	19
Konfirmantjubileum i Vereide/Gimlestad	24
Konfirmantjubileum i Breim	28
Konfirmantjubileum i Hyen	30

TING SKJER

Ny strategiplan skal setjast ut i livet	06
TRU informerer om aktuelt	23

Tore Myklebust

«Det meste»

Eg er så heldig å ha hengande på kontoret mitt på utlån eit kunstverk som heiter «det meste». I måleriet er det nokre ord som utgjer ein kort tekst. Det er ikkje innlysnande korleis ein skal setje saman orda. Eg må innrømme at eg nok ikkje såg heile setninga ved verken første eller andre augekast. Så eg spurde nok kunstnaren ganske fort kva som stod der. Ho bad meg vel då først sjå ein gong til. «Kva ser du?» Litt av meiningsa er at ein kan tenke litt over enkeltorda også, og kanskje setje saman nokre ord utan at alle er med. Men med litt hjelp så kan ein lett sjå at det står: «Det meste av tiden er ikke her.» Når eg då spør kunstnaren vidare kva ho har meint med det, så kjem det eit motspørsmål: «Kva tenkjer du ...?»

Ho kunne nok sagt mykje om kva ho tenkte. Ein skal ikkje sjå så lenge på måleriet før ein ser at her er det meiningsbak. Bokstavane vitnar om at her er ingenting tilfeldig, men nøyne planlagt og nøyaktig utforma. Likevel utforma på ein slik måte at det nettopp skal få ein til å tenke.

Ho har gjeve eit tema. «Tida». Så har eg tenkt i ulike retningar om tida og om livet vi får leve i denne verda. I dag er mine tankar farga av det som eg elles arbeider med. Nærast komande søndag, hausten sin oppstodedag. Oppvekkinga av Lasarus. Og litt lenger fram i tid Heggemesesøndag, der vi skal minnast dei som er døde siste året.

«Eg er oppstoda og livet. Den som trur på meg, skal leva om han så dør. Og kvar den som lever og trur på meg, skal i all æve ikkje døy.» Joh 11,25-26

Trur du dette? spurde Jesus Marta. Trur du på meg? spør Jesus i dag deg og meg.

"Hugs at du skal døy! Memento mori!"

Dette var ei av dei gamle romarane sine visdomssetningar, - hugs at du skal døy. Men, kan vi og legge til, hugs at du skal stå opp!

kome når Jesus kjem tilbake. I den store oppstoda skal alle få sjå Guds herlegdom. Sjå at kjærleiken er sterkare enn døden. Sjå at trua har halde. Sjå at dei som har

«Det meste...» Akrylmåleri. 168 x101 cm. Aud Marit Skarrebo Holmen 2006.

I Betania vekte Jesus faktisk Lasarus opp frå dei døde som ei føregriping av si eiga oppstode frå dei døde. Jesu oppstode frå dei døde var for apostlane det avgjerande vitnemålet om at Jesus er den han gav seg ut for å vere. "... og stadfest ved heilagdoms Ande som Guds mektige Son ved oppstoda frå dei døde", skriv apostelen Paulus (Rom 1,4). Møtet med den oppstadne Jesus gjorde at den redde flokken som hadde flykta stod frimodig fram og vitna om det dei hadde sett. Dei hadde sett Jesus døy, men dei hadde også møtt den oppstadne Jesus Kristus som hadde sigra over døden!

"Du trur fordi du har sett, sæle er dei som ikkje ser og likevel trur", sa Jesus til Tomas - tvilaren. I dag er det vi som vert utfordra til å tru - til å satse på Jesus.

Jesu oppvekking av Lasarus og ennå meir Jesu eiga oppstode frå dei døde er eit forvarsel om den oppstoda som skal

hatt Jesus som ven i dette livet, skal leve som hans vener i all æve. Trur du det?

«Det meste av tiden er ikke her.» Livet i denne verda er som eit pust i æva sitt perspektiv. Samtidig er livet Guds gode gave. Ei verdifull gave som vi skulle forvalte etter beste evne. Som kristne skulle vi spegle litt av den kjærleiken Gud har til oss. Så skulle vi bruke tida vår til å gjøre det vi kan også for å gjøre denne verda best mogleg å leve i.

Martin Luther fekk ein gong spørsmål om kva han ville gjøre om han fikk vite at Jesus kom att neste dag. Luther svara: plante eit tre i hagen.

Eg trur at den einaste rette innstillinga til livet er å leve som om vi alltid skulle vere her, og samtidig leve som om kvar dag var den siste. Han som gav oss livet og tida - vil også gje alle som trur på han evig liv, der tida aldri skal ta slutt.

Sølvguttene med julekonsert i Vereide

Sølvguttene er ein institusjon i norsk song- og musikkliv og vart stifta av Torstein Grythe i 1940. Sølvguttene har mottatt ei rekke nasjonale og internasjonale utmerkingar, og koret har vunne den britiske korkonkurransen "Let the Peoples Sing". Koret har ein omfattande og variert nasjonal og internasjonal konsertportefølje og er kjent

for ein unik klang- og korkultur.

Sølvguttene er for veldig mange blitt ein viktig del av norsk juletradisjon med sine tradisjonelle julekonsertar. Laurdag 2. desember kl. 15.30 kjem Sølvguttene til Vereide kyrkje. Dei gleder seg veldig til å syng i denne flotte kyrkja. Sølvguttene syng dei kjende og kjære julesongane, og også nokre som

ikkje er fullt så kjende.

Over 50 Sølvgutter blir med på denne konserten i Vereide kyrkje. Gutane er fra sju år til stemmeskiftet, pluss nokre voksne songarar. Dei fleste voksne har tidlegare vore gutesongarar i koret. Dirigent for koret er Fredrik Otterstad.

Å lese for presten og å slekke fram

Vi er mange som «las for presten» om sommaren. For mange var det ein fridag frå arbeid i vinna (onna, med slått og tørrhøy). For mange var det ein lang tur att og fram til kyrkja eller prestegarden. For nokre gjekk det på livet laust. I jubileumsboka for Gimmestad kyrkje kan du lese på side 22 om «lesarborn» frå Sørstranda som drukna i Gløppefjorden. Men truleg lever det ingen lenger som hugsar at nokon av lesarkameratane ikkje «slapp fram». Vil du lese meir om det som Ragnar Standal skrev om, og som vi siterer under Frå minneboka, kan du i

Styrkarboka (Styrkår Almenning, 2003) lese artikkelen «Om konfirmasjonen i 250 år» på side 352. Her eit lite sitat frå ein annan stad i boka.

Då Tea Strand, mi (redaktøren) farmor Tea var ti år gammal, kom det tyfus i huset, og Tea hadde mist mor si og ei eldre søster då dette hende, slik ho sjølv fortalte det seinare:

Anders var fjorten år og skulle gå for presten til sommaren. Det galdt «å slekke fram» i den tid. Anders hadde ikkje så lett for å lære, og stundom hadde vi erta han med at han ikkje kom til å

slekke fram. No hadde han ikkje noko sorg for det lenger. Så var det natta til den 9. mars. Han ville sitje i senga, og far hjelpte han opp. Anders falda hendene og bad Fadervår. Han la seg ned på puta att, drog anden djupt eit par gonger, og så døydde han. Han hadde vore klår like til det siste. Far kom og vekte meg: - No er Anders òg død, sa han. ... Då far fortalte Rasmus at broren var død, og om korleis det hende, sa Rasmus: Han slapp fram likevel, han Anders.

Luther og konfirmasjonen

AV TORE MYKLEBUST

Ioldkyrkja var det berre biskopen som kunne utføre dåp. Etter kvart fekk prestar høve til å døype. Men eit av ledda i dåpsliturgien kunne berre utførast av biskopen, salving og handspålegging som formidling av Heilaganden. Ettersom biskopen vart fjernare frå dei fleste kyrkjelydar var det praksis med konfirmasjon (ferming), ved biskopen, ei tid etter dåpen. Konfirmasjon er omtalt som kyrkjeleg handling på kyrkjemøtet i Orange i 441 og vart fastlagt som sakrament på kyrkjemøtet i Florens i 1439.

Etter tradisjonell romerskkatolsk sakramentalære er konfirmasjonen ei sakralmental handling der den Heilage Ande sin nåde vert meddelt på ein ny eller meir fullstendig måte. Martin Luther avviste konfirmasjonen som sakrament dels ut frå Bibelen, den mangla bibelsk belegg, og dernest systematisk teologisk, fordi konfirmasjonen eigentleg var ein del av dåpen, som er nok i seg sjølv.

Luther var derimot særstakkt oppatt av den kristne oppsedinga, jf. katekismene. Inga anna bok utanom Bibelen har vel betydd meir enn Luthers vesle katekisme innan for dei «lutherske» områda, ikkje minst gjennom at ho var inkludert i Pontoppidans forklaring. Før den første altergangen ville Luther at dei unge skulle melde seg for presten for å bli «examined» i barnelærdomen.

Uavhengig av konfirmasjonen har kyrkja sjølv sagt alltid lært at dåp og opplæring hører saman. Anten ved at den som blir døypet får opplæring på førehand eller at det blir forutsett at opplæringa skjer i ettertid, slik det også kjem til uttrykk i faderforanvinga ved dåp og i kyrkja si trusopplæring.

Når konfirmasjonen vart gjeninnført i Danmark-Noreg var det nettopp i første rekke med tanke på den kristne oppsedinga. Christian VIIs konfirmasjonsforordning av 1736 innebar at «confirmationen» vart ei «almindelig plikt», det vil seie ein obligatorisk kyrkjeleg seremoni alle måtte gjennom. Før konfirmasjonen skulle det føregå ei undervisning (katekese), med vekt på formidling av kunnskap og personleg påverking. «Examinationen» ved

konfirmasjonen var avslutninga av skuletida fram til skulelova av 1889.

Før å kunne inngå ekteskap måtte ein i praksis vere konfirmert.

Når konfirmasjonen vart innført hjå oss, var det etter mønster frå andre lutherske kyrkjer som etter påverknad frå pietismen hadde innført slike ordningar. Pietismen og Philip Jakob Spener la vekt på eit personleg gudsforhold. Målet var at sanninga ikkje berre skulle tileignast intellektuelt, men også nå inn til hjartet. Middelet var å sørge for levande kristendomsundervisning. Ved innføringa av konfirmasjonen var førebuinga det sentrale. Konfirmasjonshandlinga var ei tenleg avslutning.

Konfirmasjonshandlinga i kyrkja var etter denne ordninga både ei stadfesting av den nåden som er gjeven i dåpen, der konfirmanten er objekt, men for det andre var konfirmanten også subjekt, og skulle med handslag stadfeste dåpspakta, og slik stadfestet løftet som foreldra og fadrane hadde gjeve då dei vart døypt. Dernest vart også innføringa av konfirmasjonen ei institusjonalisering av nattverdprøva før første altergang (admisjon).

Obligatorisk konfirmasjon og nattverdplikt skapte utover andre del av 1800-hundretalet debatt så vel på kyrkjeleg hald som i Stortinget. Åndshistorisk hadde opplysningsperioda tilført nye tankar. Bibelkritikk og religionskritikk hadde også hatt ein viss innverknad i vårt land. Fleire distanserte seg frå kristendommen. Dissenterlova av 1845 opna for at ikkje-lutherske kyrkjer kunne etablere seg i Noreg. Den norske kyrkja var blitt «statskyrkja». Også frå leiande teologar vart det utover i 1840-åra teke til orde for større religionsfridom.

I første runde var det konfirmasjonstvangen som stod i fokus, dels som eit resultat av kravet om religionsfridom. Dernest kom ordninga under kritikk frå pietistisk-ortodokst hald. Å kreve eit slikt løfte av dei som ikkje kunne stå for det var beint fram ukristeleg, meinte mange. Gisle Johnson uttalte: «Prinsippet for konfirmasjonsordningen med tvang er hedensk.» Andre del av debatten frå tida omkring

1889 (ny alterbok) dreia seg dels om forholdet mellom kyrkja sin konfirmasjon og skulen si kristendomsundervisning, men i hovudsak om utforminga av den kyrkjelege handlinga.

Trass mykke debatt, kommisjonar og utval var det først etter kyrkjekommisjonen av 1908 sitt arbeid det kom ei prinsipiell endring i konfirmasjonsordninga. Kommisjonen var breitt samansett både politisk og teologisk. Det var også ein særstak kommisjon som fekk gjennom mange nye lover. I 1911 kom det ny konfirmasjonslovgjeving. Det var der lagt til rette for at det skulle vere høve til å gå til konfirmasjon utan å bli konfirmert. Overhøyringa skulle erstattast med «Samtale». I praksis vart vel ikkje skilnaden så stor på lang tid.

Prinsipielt viktigast var det at det kom ei ny ordning for konfirmasjonshandlinga der ein hadde erstattat den enkelte konfirmanten sitt «ja» med ei felles truedkjennung. Det er med litt revisjon av bønene den same ordninga som vi har i dag også. Men den gamle ordninga kunne også brukast, eigentleg heilt fram til nye liturgibøker i 1978.

Også i den lutherske kyrkja tenker vi at konfirmasjon er ei stadfesting av dåpen. Forst og fremst gjennom forkynninga blir det stadfesta at Guds løfte og Guds handling i dåpen står ved lag. Elles tenker ein også at konfirmantane i denne tida skal møte utfordringa til å velje Jesus og å leve trua sitt liv. For kyrkja i dag ligg nok veka på førebuingstida i tråd med arven frå Luther, som la så stor vekt på opplæringa. Det er ikkje mindre viktig i vår tid når kyrkja sjølv har fått ansvaret for også den delen av trusopplæringa som skulen tidlegare stod for.

Mange ser på konfirmasjonshandlinga som ein fin og høgtideleg seremoni. Eg trur ikkje vi skal undervurdere dåp og konfirmasjon som livsrite. Markeringa av eit nytt liv og markeringa av ein som smart er vaksen vert sett inn i ei kristen livstolking. For dei fleste er det også ei god oppleveling ein gong i livet å bli bedt for på ein slik høgtideleg måte. Og som prest er det ekstra fint å kunne løfte fram for Gud den enkelte.

250 år sidan innføringa av konfirmasjonen

TEKST: RAGNAR STANDAL, MAI 1986

Det er i år 250 år sidan konfirmasjonen vart innført i Danmark-Noreg. Dei fleste har vel lært at det var kong Christian IV som avgjorde dette i 1736, men ordninga hadde rot attende i kyrkjesoga. Konfirmasjon tyder i grunnen stadfesting, i denne samanheng stadfesting av dåpspakta. Også i den katolske kyrkja var konfirmasjonen kjend. Der var handlinga lagt til 12-årsalderen, medan dei protestantiske landa har knytt ordninga til 15-årsalderen.

Førebuinga til konfirmasjonen har alltid vore eit «kurs» i kristendomskunnskap. Dette peikte fram mot det vaksne livet, m.a. at dei etter konfirmasjonen fekk ta del i nattverden. Lenge var også konfirmasjonen eit vilkår for at folk kunne få gifte seg. No heitte det seg også før 1736 at ingen måtte ta imot nattverden utan at dei kjende til grunnsetningane i kristendommen. Men korleis kunne dei unge få lære dette når dei budde spreitt og ingen skulegang hadde? Oftast skjedde det ved at presten eller klokkaren gav dei litt opplæring i kyrkja etter preiketid. Noko særleg anna enn pugging og oppattaking i kor kunne det ikkje bli. Ved innføringa av konfirmasjonen vart det fastsett at borna skulle gå på skule før dei tok til med konfirmasjonsførebuinga. I skulen måtte dei lære å lese. På den måten skulle læringsa gå lettare. Dei måtte kunne ein del salmevers, vidare Luthers vesle katekisme og seinare forklaringa til katekisma. Denne forklaringa hadde dansken Pontoppidan skrive.

Det er velkjent at den store og omfattande Pontoppidans Forklaring var ein skrek og ei plage for dei som hadde tungt for å lære. Mange prestar tok oppgåva si svært alvorleg og nekta å konfirmere dei unge som ikkje greidde eit visst minstemål på

rams. Desse vart heimattende og måtte møte til førebuing året etter. Ved somme høve var dei mest i giftarmålsalderen før dei fekk «prestehanda på seg». For nokre vart det å sleppe fram for presten eit alvorleg problem. Heldigvis var mange prestar skjønsame når dei forstod at der ikkje var meir å hente hjå den som hadde køyrt seg fast.

Ordninga med skulegang for alle born, som stod nemnt i konfirmasjonsvilkåra, var ikkje så enkel å få til. Etter tre år låg det rett nok ferdig ei skulelov, men mot den kom det mange protestar. Mest galdt det lengda på skulevegen. Meininga var at dei fleste borna skulle samlast i eit eige skulehus ved kvar kyrkje. Dei med lengst veg skulle få opplæring der dei budde. For dei fleste ville skulevegen likevel bli altfor lang, så både foreldre og lokale styremakter gjekk mot løysinga. Etter to nye år kom dei til at skulen fekk gå på omgang rundt i heimane, så frå 1741 fekk vi ordninga med omgangsskule, og den vart ståande ved lag i meir enn 100 år. Austrheimskulen, som no står på Nordfjord Folkemuseum, var den første rettelege skulen i Gloppen. Den kom opp i 1863. Somme stader gjekk det

like inn i vårt hundreår før grenda fekk eige skulehus, og enno lever det folk her i landet som har gått på omgangsskule.

Visst var det ein tvang og ein strid for dei fleste å lære å lese. Bokstavane var kronglete og det same var målet. ABC-boka fanst ikkje i bruk før langt utpå 1800-talet, så borna tok seg fram i salmebok og katekisme som best dei kunne. Få bøker åtte dei i heimane, og dei få som fanst, var i regelen lærde og tørre. Heldige var dei som åtte ein bibel. Det var ei historiebok i tillegg til å vere grunnlaget for kristentrua. I vaksen alder skjøna mange meir verdien av både skulen og konfirmasjonen. Born og unge fekk ein gløtt inn i ei verd som dei elles visste lite om eller hadde stunder til å tenkje på. Opplæringa hadde elles sideverknader som dei først seinare forstod å setje pris på. Litt for optimistisk er nok Nordfjordprosten J.A. Krogh når han kring 1780 skriv: «Den Nyte, som ved Skolevæsenet erholdes er, foruden Undervisning i Lesen og Christendoms-Kundskab, at de fleste Bønder-Karle lære at skrive, og nogle ogsaa regne, hvorved adskillige Fordeler i deres Haandteringer vindes.» Vi legg merke til at det er gutane som lærer å skrive og rekne. Jentene skulle først og fremst stelle hus og heim og ungar, og då greidde dei seg med å kunne lese. Synet har nok skifta ein del på 200 år.

Etterord ved Harald Aske: Ragnar Standal (1929-2013) var ein periode konservator ved Nordfjord Folkemuseum (1984-1986). Det var i denne perioden han skrev denne artikkelen. Han var fødd i Ørsta kommune, lærarutdanna i Volda, tok hovudfag i historie, jobba m.a. ved distrikthøgskulen i Volda og var bygdebokforfattar og redaktør.

Luther, Bach og reformasjonen

TEKST: HARALD ASKE

På avslutningskonserten for Gloppen Musikkfest i Vereide kyrkje fortalte Nora Taksdal, som er bratsjist i KORK, kortfatta, men veldig tydeleg om samanhengen mellom Martin Luther og Johann Sebastian Bach. Ho drog også linja vidare til Hans Nielsen Hauge og betydninga han hadde i Noreg. Kyrkjebladet tok kontakt med Nora og spurde om vi kunne bruke hennar refleksjonar om temaet i neste kyrkjeblad. Vi fekk straks positivt svar frå

denne gloppenentusiasten, og her kan du lese det ho skreiv:

Hei og tusen takk – ja, selv-følgelig. For en ære! Bachs musikk bygget jo direkte på Luthers bibeltekster og salmebok og tyske språk. Vi vet at Bach hadde, og leste, alle Luthers bøker.

Jeg var nylig på reise «i Luthers fotspor» med historiker Halvor Tjønn. Det er få skoler som kan skilte med en historikk å la Martin Luther Gymnasium i Eisleben, hvor både Luther og Bach i hver sin tid var elever!

Nettopp gjennom musikkskatten må den protestantiske kirke ha sikret menneskeheten noen av våre evige største skatter.

Bachs egen Luther-bibel dukket opp på en auksjon, godt lest og full av understrekninger. Alt han skrev var til Guds ære. På alle hans noter stod det: Soli Deo Gloria.

Selv er jeg hverken troende eller kirkemedlem, men sitter likevel i musikkutvalget i Uranienborg kirke i Oslo, som satser sterkt på «seriøs» musikk

og har et flott nytt orgel, ett av Norges beste.

PS - selve den allmenne lese-kunsten kom jo til Norge nett-opp p.g.a. reformasjonen, ved at enhver konfirmant skulle kunne lese Bibelen, både kvinner og menn. Luther opprettet selv i allfall én jenteskole. Og Hauges bevegelse ble begynnelsen på det norske sivilsamfunnet, et svært viktig ledd i vårt lands utstrakte demokratisering.

Strategiplanen er klar

Levande kvardagstru og utviklande fellesskap

TEKST OG FOTO: ODDVAR ALMENNING

Gloppen sokneråd har etter ein grundig prosess, der "heile kyrkjelyden" har vore involvert, vedteke ein strategiplan for 2017-2020. Ein slik plan seier mykje om kva vi kan forvente oss av og med kyrkja lokalt, og planen bør vere kjend for alle glopparar. Difor trykker vi heile planen i bladet, intervjuar nokre av personane som står bak planen, og vi tillet oss å kommentere noko av det som er skrive og noko av det som manglar.

Å lage ein strategiplan er ein prosess der mange må tenke og mine og kome med innspel, medan få kan gjøre formuleringar ferdige og redigere dokumentet. Det leiande organet, i dette tilfelle soknerådet, må vedta dokumentet og syte for at det blir den styringsreiskapen som ein strategiplan skal vere. Vi har fått eit heilstøypt, konsistent dokument med gode formuleringar og utfordrande innhald. Vi møtte Arbeidsutvalet til ein samtale.

- Korleis kom de på å lage denne planen, var det pålagt av Kyrkjérådet?

- Nei, vi kom på det sjølve. Alle var nye i soknerådet, og soknet var nytt etter samsnålåinga. Det strøymde på med saker som andre meinte vi burde arbeide med og oppgåver vi sjølve ville ta tak i. Staben treng retningar og mål for alle sine ulike oppgåver, og nye tider kjem med nye krav. Vi skjønte at

vi kan ikkje gjøre alt og ikkje alt på ein gong. Vi måtte sortere i oppgåvene og gjøre ein del prioriteringar. Det har teke nesten eitt år, men vi har lært mykje av prosessen. No skal vi leve etter det vi har skrive.

- De tok heile soknemøtet inn i prosessen, noko vi oppfattar som krevjande. Korleis opplevde de det som skjedde då?

- Det var gøy! Fleire av punkta i planen kom opp i det møtet. Det er sjølv sagt viktig å høyre kva "brukarane" meiner er viktige oppgåver å arbeide med. Og forsamlinga var så engasjert at det var kjekt å sjå, og vi kjende på at vi skulle brukt meir tid.

- Vi legg merke til at kvart avsnitt startar med eit bibelord. Kven kom på det?

- Det er naturleg for oss. Det er Ordet som er vår eigentlege oppdragsgjevar. Og Vidar prest har vore med på dette heile tida! Det er han som fann fram dei tre UT-punkta våre:

UT-vikle, UT-ruste og UT-sende. Og saman har vi laga visjonen, som vi synest er viktig i innhaldet og konsentrert i forma: Levande kvardagstru og utviklande fellesskap.

- Planen seier mykje om korleis gudstenester bør vere og kan opplevast. Kan de forklare kva som ligg i formuleringa varierte, relevante og involverande gudstenester?

- Varierte betyr at det finst mange slags gudstenester, og vi vil at dei blir ulike, med ulike tema og med fokus på ulike tema eller ulike liturgiformer. Vi tenkjer og å ha ulike gudstenester for ulike aldersgrupper, sjølv om alle er velkomne til alle gudstenester. Relevante betyr at det som skjer og det som blir sagt betyr noko, har noko å gjøre med liva til dei som er der. Kyrkjelyden skal merke at dette gjeld meg, dette hadde eg bruk for no. Involverande betyr at gudstenestefeinings dreiar seg om menneska og blandar seg

Arbeidsutvalet i soknerådet er ikkje i tvil om at tru er viktig også for glopparane. Dei er ansvarlege for sluttredigeringa av strategiplanen som no skal settast ut i livet. Vi ser framme frå venstre: Kjell-Otto Solheim og Beate Kornberg. Bak frå venstre: Ingunn Byrkjedal, May-Britt Indrebø og Vidar Bjotveit.

inn i deira liv, samtidig som vi gjerne ser at mange tek aktivt del i det som skjer eller får oppgåver som kan utførast av andre enn dei fast tilsette.

- Eg merka meg at de vil støtte opp om ungdomstilbod i andre sin regi. Kan de seie noko meir om det?

- Ulike lag og organisasjonar driv godt arbeid blant barn og unge. Det er viktig at kyrkja ser dei og støttar dei og reknar dei med i arbeidslaget i staden for å konkurrere. Dei er medspelarar i trusopplæringa.

- De skriv noko om sosiale media. Kva er det de vil?

- Det eine er at vi i tillegg til Kyrkjebladet og lokalavisa vil bruke dei nye digitale metodane til å informere om kyrkja sine tilbod. Det andre er at vi vil spreie tanken om at når du opplever gode ting i kyrkja, deler du det med dine vener, slik det er vanleg å rapport-

tere om ein konsert ein har vore på eller er på, eller andre hendingar i det offentlege rom som vert delte på snap og twitter og Facebook.

- Er planen ferdig og fullstendig no, og inneheld alt de skal arbeide med?

- Planen er ferdig formulert og vedteken. Men ingen plan kan bli fullkommen. Det kan kome opp nye aktuelle saker å ta fatt i. I det siste har nokon nemnt behovet for sekretær, og det har vi ikkje noko om i planen. Men vi har tenkt at planen skal vere styrande for resten av vår periode. Den skal gjelde for 2017- 2020, har vi skrive. Det er eitt år lenger enn den perioden vi er valde for. Då kan det nye soknerådet ha eit år på seg til å lage ein ny plan eller bestemme seg for å føre denne vidare i uendra eller revidert form.

Så langt om samtalen med eit engasjert og seriøst arbeidande arbeidsutval. Men planen

inneheld meir. Det blir spennande å sjå om arbeidet med å skaffe ny diakon kan lukkast. Og korleis vil ein auke engasjementet for kyrkjelyden sitt misjonsprosjekt? Skal tru om det blir nye alfakurs? Vi ser og positivt på alt som handlar om å vitalisere store og små fellesskap. Kyrkjebladet er berre nemnt i ei setning som handlar om å vere synleg. Her kan det sjølv sagt bety noko at bladet er for alle tre sokna, og at det einskilde soknerådet ikkje kjenner noko ansvar for bladet. Men det undra oss at det ikkje er sagt eitt ord om det kyrkjemusikalske feltet. Kanskje nokon har forsømt seg i utviklingsfasen? Uansett: Vi går spennande tider i møte dersom soknerådet greier å realisere måla sine på to-tre år!

Gloppen kyrkjelyd Strategi for 2017-2020

Hovudmål:

1. UTvikle – eit godt fellesskap
2. UTruste – til tru og teneste
3. UTsende – gje vidare evangeliet om Guds kjærleik

1. UTvikle – eit godt fellesskap (delmål, verkemiddel og måltal)

«Om det no er trøyst i Kristus, glød i kjærleiken, fellesskap i Anden, om det finst medkjensle og miskunn, så gjer mi glede fullkommen: Ha same sinnelaget og same kjærleiken, ver eitt i sjel og sinn. Tenk ikkje berre på dykkar eige beste, men òg på det som er godt for dei andre. Lat det same sinnelaget vera i dykk som òg var i Kristus.» Filippinarane 2,1-2;4-5

1.1 Alle som kjem, skal bli sett og møtt

- Vi vil at alle som kjem på gudsteneste skal bli ønska velkommen i døra
- Vi ønskjer kyrkjekaffi med høve til samtale og å knyte relasjonar
- Vi vil minne kvarandre om å sjå kvarandre og ta i mot nye

1.2 Alle som vil, skal få bidra

- Vi skal arbeide systematisk med rekruttering til oppgåver og medarbeidarskap
- Vi vil bruke lokale song- og musikk-krefter
- Vi ønskjer å invitere fleire aldersgrupper som medliturgar
- Vi ønskjer å leggje til rette for meir varierte oppgåver for barn og unge i gudstenestene
- Vi vil invitere og følgje opp innvandrarar i arbeidet i kyrkjelyden
- Vi vil jamleg oppmøde glopparar til å delta i gjevarteneste og legge til rette for fleire former for økonomisk støtte

1.3 Vi skal ha arenaer og arrangement for alle aldersgrupper

- Vi vil ha varierte, relevante og involverande gudstenester
- Vi vil ha generasjonsgudstenester
- Vi vil ha opa kyrkja med bøn og meditasjon ein gong i månaden
- Vi ønskjer å støtte opp om babysong (0-1 år) og småborns-treff (2-4 år) i kyrkja vår
- Vi ønskjer å støtte opp om gode ungdomstilbod i kyrkjelyden i eigen og andre sin regi
- Vi vil samarbeid med lokale lag og organisasjoner om ulike integreringstiltak for innvandrarar i Gloppen
- Vi vil arrangere samlingar og turar for familiar i kyrkjelyden
- Vi vil samarbeide med andre for å inkludere menneske med nedsett funksjonsevne i kyrkjelyden

Kyrkjebladet og økonomi

1.4 Vi skal vere synlege utanfor kyrkja

- Vi vil nytte kyrkjebladet til å synleggjere kyrkja sine aktivitetar
- Vi vil at fleire skal bruke sosiale media til å formidle opplevingar frå kyrkja
- Vi vil synleggjere kyrkja sine aktivitetar/ arrangement gjennom aktivitetskalenderen på kommunen si nettside, og gjennom innslag i Firda Tidend
- Vi vil bruke sosiale media til å informere om kyrkja sine tilbod
- Vi vil arrangere gudstenester utanfor kyrkjene, som t.d. under Sandane-dagane og på støylar

2. UTruste – til tru og teneste (delmål, verkemiddel og måltal)

«må han utrusta dykk med alt godt, så de kan gjera hans vilje. Ja, måtte han ved Jesus Kristus skapa i oss det som er godt i hans auge. Han vere ære i all ævel» Hebrearbrevet 13.21

«så det mennesket som høyrer Gud til, kan bli fullt utrusta til all god gjerning» 2.Tim 3,17

2.1 Vi vil at alle skal få høve til å vere med i mindre fellesskap

- Vi vil jamleg invitere nye til å vere med i etablerte medliturg-grupper, og oppmode til deling når gruppene vert for store
- Vi vil jamleg invitere nye i kyrkjelyden til ulike praktiske oppgåver som matgruppe, dugnadsgruppe, diakonigruppe, søndagsskule o.l.
- Vi vil ta i bruk kyrkja si nettside og facebook til å invitere og utfordre
- Vi vil tilby leiar/kontaktperson i gruppene ein kontaktperson i soknerådet
- Vi vil legge til rette for etablering av nye bibel-/ samtalegrupper

2.2 Vi vil at alle aldersgrupper skal få høye forkynning som engasjerer

- Vi vil involvere kyrkjelyden til å delta i utvikling av kyrkja (to samlingar i året)
- Vi vil jobbe for å få etablert søndagsskule i tilknyting til gudstenester i Sandane kyrkje (1 – 2 gonger i månaden)
- Vi skal regelmessig ha andakter/samlingar på omsorgssenteret og bufellesskapa, i tillegg til ei eldregudsteneste

2.3 Alle skal få høve til å få meir kunnskap om kristen tru

- Vi vil støtte opp om etablerte samlingar utanom gudstenestene – bibeltimar/ opplæring
- Vi ønskjer å auke oppslutninga om trusopplæringstiltak.
- Vi vil legge til rette for gudstenester for barnehagar og skular

2.4 Vi skal følgje opp våre frivillige medarbeidarar

- Vi vil tilby medarbeidarkurs (ved høve, ønske og behov)
- Vi vil annakvart år invitere medarbeidarar og medliturgar til fest og erfaringsutveksling (soknerådet er ansvarleg)
- Vi vil invitere til ei årleg haustsamling for frivillige barne- og ungdomsarbeidarar, med fokus på erfaringsutveksling (Ansvarleg: TRU-utvalet)
- Kontinuerleg utvikle samarbeidet mellom tilsette og ulike grupper

3. UTsende – gje vidare evangeliet om Guds kjærleik (delmål, verkemiddel og måltal)

«Eg har fått all makt i himmelen og på jorda. Gå difor og gjer alle folkeslag til læresveinar: Døyp dei til namnet å Faderen og Sonen og Den heilage ande og lær dei å halda alt det som eg har bode dykk. Og sjå, eg er med dykk alle dagar så lenge verda står.» (Matt.28,18-20)

3.1 Vi vil dele trua på Jesus som vår Frelsar

- Vi ønskjer å halde fram med å involvere fadrane i dåpsritualet
- Vi vil ta med venner og naboar på arrangement i kyrkja
- Vi vil vere med i å bygge opp eit breitt kristent ungdomsmiljø
- Vi ønskjer å auke engasjementet for kyrkjelyden sitt misjonsprosjekt
- Vi vil undersøke om det er ønske om Alpha-kurs i 2018
- Vi ønskjer å invitere til temakveldar for foreldre
- Vi ønskjer å bidra i rekruttering av nye til teneste i kyrkje og misjon

3.2 Vi vil engasjere oss for sårbare i lokal samfunnet

- Vi vil arbeide for å få på plass ein ny diakon
- Vi ønskjer å samarbeide med kommunen og andre organisasjonar og kyrkjelydar for å oppretthalde og utvikle diakonale tilbod.
- Vi vil vise omsorg og hjelpe menneske i sårbare livssituasjoner
- Vi vil bidra aktivt i å inkludere innvandrarar som kjem til Gloppen

3.3 Vi vil fremje engasjement for klimaet og global rettferd

- Vi skal fokusere på klima og global rettferd i forkynning og undervisning
- Vi ønskjer å involvere heile kyrkjelyden i Kirkens Nødhjelp sin fasteaksjon
- Vi skal årleg markere Skaparverket sin dag
- Vi ønskjer å utfordre kyrkjelyden til mindre bruk av bil til og frå kyrkjelege aktivitetar

For få betaler til konto 3705 04 71307. Atter ein gong må vi «mase» om pengar. Om lag 650 lesarar har betalt for bladet hittil i år. Er du mellom dei, kan du la vere å lese vidare. Takk for pengane.

Det er dei som har «gløymt» å betale eg vender meg til.

Nokre som får bladet tenker at dette ikkje er noko dei har spurt om å få, og dermed ikkje treng betale.

Nokre synest til og med vi er på grensa påtrengande når vi puttar bladet i postkassa. Dei treng heller ikkje betale!

Men ærleg tala trur vi at det er fleire enn 650 lesarar som likar bladet så godt at dei kunne sende eit beløp til kontoen vår ein gong i året.

Kor stort beløpet skal vere, vil vi ikkje seie så mykje om. Dei fleste innbetalingane lyder på kr 150, kr 200 eller kr 300. Somme betaler meir og.

Vårt poeng er ikkje at bladet skal vere dyrt, men at fleire kan betale for det dei faktisk får og set pris på å få.

Vi kan nytte høvet til å minne om at alle i redaksjonen arbeider gratis, og alle som ber bladet rundt til postkassene, gjer det på dugnad.

Viss vi seier at redaksjonen brukar 70 arbeidstimar og omberarane brukar 40 arbeidstimar for kvart nummer, er det i alle fall ikkje ei overdriving. På årsbasis blir det bortimot 700 dugnadstimar, og med ei «timeløn» på kr 180, for ikkje å ta for hardt i, representerer dette ei innsparing på kr 126 000,- på totalprisen for bladet.

Kassa er ikkje tom, men vi treng pengar inn dersom vi skal betale både for det nummeret du har i handa og det julenummeret som vi planlegg. Vi har somme tider lagt ein blankett i bladet, men den treng du ikkje for å betale på nett eller mobil. Konto-nummeret står nedanfor overskrifta ovanfor.

På førehand takk!

Til v. Dunio Mohamed Omar frå Somalia saman med Okubay Yemone frå Eritrea.

Språkkafé

Eit integreringstiltak i regi av Gloppen sokne- råd og elevar frå Gloppen opplæringssenter

TEKST: INGUNN BYRKJEDAL OG HARALD ASKE
FOTO: HARALD ASKE

Høsten 2016 tok soknerådet i Gloppen initiativ til å etablere kontakt med flyktningar i kommunen. Soknerådet ønskte å ha ei rolle i høve til inkludering. I starten var ideen ganske open, utan ein klar tanke om type aktivitet eller kva form for kontakt som kunne vere aktuelt.

Vi etablerte ei arbeidsgruppe. Den bestod av tre medlemmer frå soknerådet og fire elevar frå Gloppen opplæringssenter. Desse har vore med: Muaath Hasan Alali frå Syria, Ahmed Musa Ibrahim frå Etiopia, Abdullahi Mohammed Ismail frå Somalia, Hayat Bashari frå Sudan, Arne Høyland, May-Britt Indrebø og Ingunn Byrkjedal.

Allereie etter to møte landa arbeidsgruppa på ønske om å etablere ein språkkafé. Dette var eit tydeleg ønskje, spesielt frå elevane i frå Gloppen opplæringssenter.

Målsettinga for språkkafeen var å skape ein aktiv møteplass for etnisk norske, flyktningar og innvandrarar i Gloppen, og legge til rette for dialog og samtale, «språk i bruk», samt å legge til rette for å bli kjend med ulike kulturar, tradisjonar og religion.

Vi valde å gå ganske breitt ut med informasjon. I løpet av våren 2017 har vi hatt tre samlingar med språkkafé à to timer i Gamlebygget på Firda vidaregåande skule.

Innhald: På dei tre samlingane har vi danna smågrupper på 5-6 personar. Vi har laga nye grupper kvar gong, og slik har vi unngått faste grupperingar. Vi har hatt pause med litt mat og kaffi, og det har vore høve til å spele bordtennis for dei som vil det.

Samtalen og forteljingane har vore viktig. Som hjelpemiddel har vi laga spørsmål/tema som gruppene har nytta i større eller mindre grad. Vi har også oppmoda alle om å passe på at ordet går rundt, slik at alle får snakke og delta.

Vurdering: Arbeidsgruppa si vurdering og tilbakemeldingane vi har fått, har vore særskilt gode. Oppslutninga har vore god, frå 38 til opp mot

Ulike nasjonalitetar er samla kring bordet.

Samtalene gjekk livleg kring dette bordet.

50 personar på siste samling. Det har vore stor bredd i aldersspreiing, og både menn og kvinner har kome. Mange ulike land og nasjonalitetar har vore representerte. Fleire norske menn og kvinner har delteke og vore viktige medhjelparar. Fleire har uttrykt ønske om hyppigare møte.

Tankar om vegen vidare:

- Vi ønskjer at Språkkafeen skal fortsette og at soknerådet framleis skal ha ei rolle i dette arbeidet
- Arbeitsgruppen må bli oppretthalden
- Vi treng truleg større plass
- Vi ønskjer å etablere samarbeid med andre i Gloppen kommune
- Vi vil søkje økonomisk støtte
- Vi vil invitere ungdom i kyrkja til å delta på språkkafé
- Vi vil kome i kontakt med kristne flyktningar for å lytte til kva behov og ønske dei har i høve

til kyrkja i Gloppen

- Vi vil invitere til ein internasjonal fest i Sandane kyrkje

Slik oppsummerte gruppa i juni ved Ingunn Byrkjedal (noko forkorta av red.)

I samtale med Kyrkjebladet kan Arne Høyland fortelje at ein så langt har vore godt nøgde med tiltaket. Soknerådet tenkte i utgangspunktet på korleis ein kunne få innvandrarane med i gudstenestelivet, men deira førsteval var å starte ein språkkafé. Spenninga var stor første gongen vi møttest, fortalte Arne, men der kom mange, det vart fullt hus. Og der kom også arbeidsinnvandrarar, m.a. frå Polen.

Flyktningguidane synest dette er ein grei plass å møtast. Kvar guide har ansvaret for ein person, i regi av Røde Kors.

Ein kveld stakk ordføraren innom, og ein annan gong var det rektor på Firda som tok seg tid på kaféen. Slikt vert sett pris på!

Elles har vi opplevd stor velvilje frå Firda vidaregåande skule, som stiller lokala gratis til disposisjon. Det er vi svært takksame for, understrekar Arne.

På kaféen har vi møtt mange ressurssterke innvandrarar frå Sri Lanka, Somalia, og Polen. Skulle praten stogge opp, har vi oppgåverk som hjelper dei med å kome i gong. Der er ulike tema kvar gong, og alle får delta.

På besøk i Språkkaféen

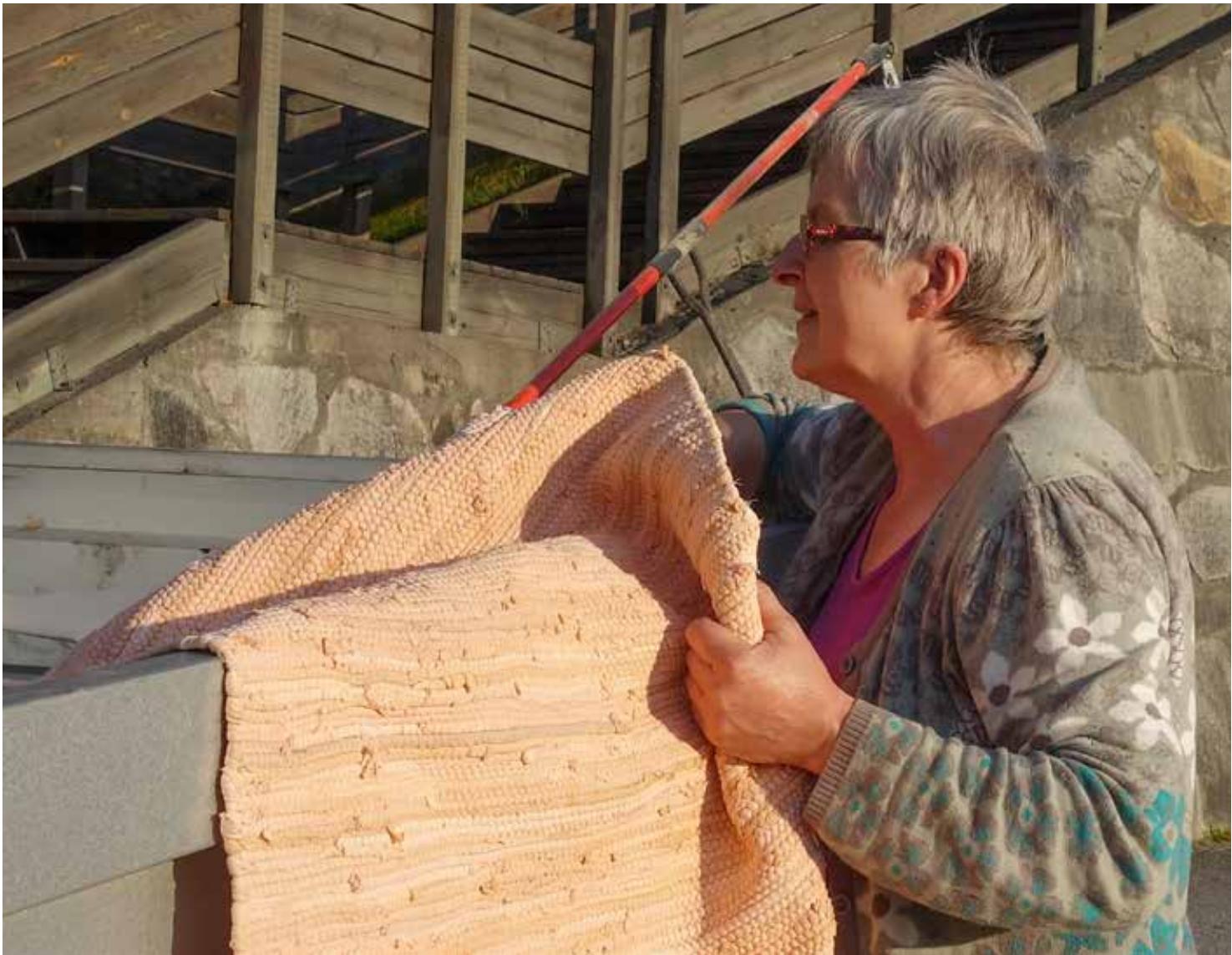
Torsdag 5. oktober stakk Kyrkjebladet innom kaféen og fann to grupper i livleg samtale, med kaffi og kaker tilgjengeleg. Lokale hjelparar og innvandrarar sat godt miksa kring borda. «Vi er ikkje så mange her i kveld», forklarte May Britt, «det er så mange andre ting som skjer i dag». Ei jente frå Afghanistan fortalte ivrig om språklege utfordringar i heimlandet sitt. Vi fekk inntrykk av at her var dei opptekne av skulegang, utdanning, det å tilegne seg norsk og finne seg eit arbeid.

To av dei som var til stades denne kvelden var villige til å fortelje litt om seg sjølv. Det var Dunio Mohamed Omar frå Somalia og Okubay Yemone frå Eritrea.

Dunio er 26 år og mor til tre gutter på 8, 10 og 11 år, som alle går på Sandane skule. Etter ei stund tok ho fram mobilen sin og viste stolt fram eit bilet av tre fint oppdressa gutter. «Men kvar er faren då?», ville Okubay vite. «Han er i Sør-Afrika, men han kjem snart hit», forklarte Dunio. Ho forklarte fortalte vidare at ho går på Opplæringsenteret, men har jobb med å passe dei tre gutane, som alle er veldig glade i å sparke fotball. Dei likar best å vere ute. Dunio og ungane kom hit til landet i 2015. Ho har jobba litt på SFO og hjelpt til med å køre ut mat i Breim.

Okubay er 23 år og kom til landet i 2015, men hadde ein kronglete veg hit. Frå Eritrea gjekk vegen til Etiopia, Sudan, Libya, Italia, Sverige, Danmark og Tyskland, og så til Noreg. Den einaste slektingen han har her, er ein fetter, men han held kontakten med dei der heime i Eritrea. Han fortalte at han har hatt ein jobb i Nygård barnehage, og at han likar barn.

«Men språkkaféen då? Kva tykkjer de om det tiltaket?» Begge er einige om at dette er veldig bra. «Det er uformelt og lett å kome hit, men vi skulle ønske at det var oftare. » «Kor ofte då?» «Helst ein gong i veka.»

Aase Ryssdal Sæther ser etter etter mulige lopper i tilhengaren.

På loppejakt året rundt

TEKST OG FOTO: GUNN HOLE

Loppemarknaden i august har allereie gått over til å bli eit sommarminne. Kva ville vel Sandane-dagane ha vore utan den! - Det finst knapt maken til slik ein triveleg møtestad, høyrer vi sagt. Det er lett å gjere rørvarkjøp mellom dei hundrevis av loppene som ligg og ventar på nye eigalar, og etterpå kan ein setje seg på kafeen og nyte ein kopp kaffi til dei makelaust gode lappane og riktig ta inn stemninga på Sandane. Om nokre månader er vi der igjen, så det er berre å gle seg!

Når vi ser tilbake på loppemarknaden sist sommar, dukkar det opp fleire ting

vi lurer på, og derfor har vi teke ein prat med dei tre som har hovudansvaret. Frå økonomiansvarleg Arild Horntvedt får vi opplyst at det totalt sett kom inn kr 133 631,- Då snakkar vi om den samla inntekta frå kafeen og loppene. Alt takka vere ein formidabel innsats av leiar for loppemarknaden, Aase Ryssdal Sæther, og alle dei andre frivillige som står på.

- Dette er eit strålande og svært gledeleg resultat, kommenterer Aase, som helst titulerer seg som loppegeneral. Og før vi stiller spørsmål til henne, er det noko som ligg henne særleg på hjartet:

- Det er ei stor glede at innsatsen vår har ført til mykje innsamla midlar, men eg vil fortelje om noko anna som gjorde eit sterkt inntrykk denne gongen: Ja, eg vil vere så personleg at eg nemner den enorme velviljen, arbeidsinnsatsen og omtanken som "strøynde mot meg" då eg opplevde det utenkjelege – at mannen min blei alvorleg sjuk og send til Haukeland sjukehus dagen før loppemarknaden opna, og ikkje minst då eg måtte reise ned til han laurdagen. Mykje måtte improviserast, og mangt gjekk ikkje slik det var tenkt, men alle tok ansvar og var positive. Dette kan eg

ikkje få takka nok for!

- Når du evaluerer den siste loppemarknaden, er det noko som kan gjeraast meir effektivt kommande år?

- Vi har over 100 frivillige tilgjengeleg, og det er litt av ein kabal som skal til for å få vaktene på plass. Dei siste brikkene har gjerne mangla til heilt inn på tida, men no har vi via Atle Hauge i Intele AS fått på plass eit system som kan sende masse-tekstmeldingar. Neste år skal det problemet vere løyst: Då vil alle hjelparane få ein SMS tidleg på sommaren slik at dei kan gje tilbakemelding på om dei kan vere med, og

«Støtt arbeidet», står det på lappen. Og folk støtta, både dei som selde lopper og dei som kjøpte.

eventuelt kva vakter dei kan ta. Dermed vil lista vere klar mykje tidlegare, og det skal bli ein stor lette. Dei som vil ha heile lista på førehand vil også kunne få det.

- Mange har vore med i ei årrekke, fordi det er sosialt og meiningsfullt. Kva med dei som ikkje står på lista, men har lyst til å bidra?

- Vi har alltid plass til nye frivillige til sjølv Sandane-dagane, og vi har ledige arbeidspørgåver elles også. Til dømes skulle vi ha vore fleire på mot-tak torsdagane, slik at vi kunne avløyse kvarandre litt. Elles får vi ofte inn ting som treng ein liten reparasjon, t.d. tre-varer eller dukar, så det er mange måtar å hjelpe oss på. Det enkleste er å stikke innom loppelageret på det tidlegare Glasmagasinet ein torsdag og melde seg der – eller bruke telefonen (911 07 329). Vi er også på Facebook

under brukarnamnet @kyrkjelopper, og kan kontaktast der også.

- Mange sakna den tradisjonelle auksjonen på Heradspllassen, der særleg Gundersen med sine spilloppar har trekt mange folk. Kjem den att slik som før?

- Noko av det som har vore mest arbeidskrevjande med auksjonen, er å måtte flytte varene fleire gonger, og det har vi sloppa unna både i fjor og i år når vi har hatt dei ståande utstilt innandørs og kan ta auksjonen der. Det er mykje aktivitet å ta omsyn til på Heradspllassen, så vi kjem nok ikkje tilbake dit, men så sant veret tillet det, er vi nok utandørs igjen neste år. I år stille vi ut auksjons-varene i god tid, nesten to veker før, og det kjem vi til å gjøre neste år også. Nytt av året var at vi starta auksjonen på Facebook, og slik vert det neste år også, men aktiviteten der vil bli helt

avslutta fredagen. Dei som vil vere sikre på å få bodet, må vere til stades laurdag – eller sende ein representant for seg. Vi sparar inn tid på denne måten, og kan dermed auksjonere fleire varer. Det er alltid spennande å prøve noko nytt, og så justerer vi etter kvart ut

frå erfaringane.

- Ja, med tanke på kommande Sandane-dagar, kvar og når leverer vi lopper gjennom året?

- Vi har vore så heldige at vi har fått eit tenleg lokale på gamle Glas-magasinet, i god sameksistens med Galleri 104, og der tek vi imot lopper mellom kl. 17 og 19 kvar torsdag, så sant det ikkje er jul eller helg på annan måte. Opningstida tek til å bli innarbeidd, så den vil vi halde på. Vi kan ta imot alt av smålopper (det vil seie alt du enkelt kan bere med deg åleine), men er litt strenge når det gjeld bører.

Det er ein tung materie å arbeide med, både bokstaveleg og når det gjeld kor lette dei er å selje, men litt tek vi imot. Elektriske artiklar er ikkje aktuelle, men vi kan gjere unntak dersom dei er som butikknye, i originalpakning og med bruksrettleiring. Småmøblar som er lett å handtere må folk gjerne komme med, men større ting kan de etter avtale levere direkte under marknadsdagane.

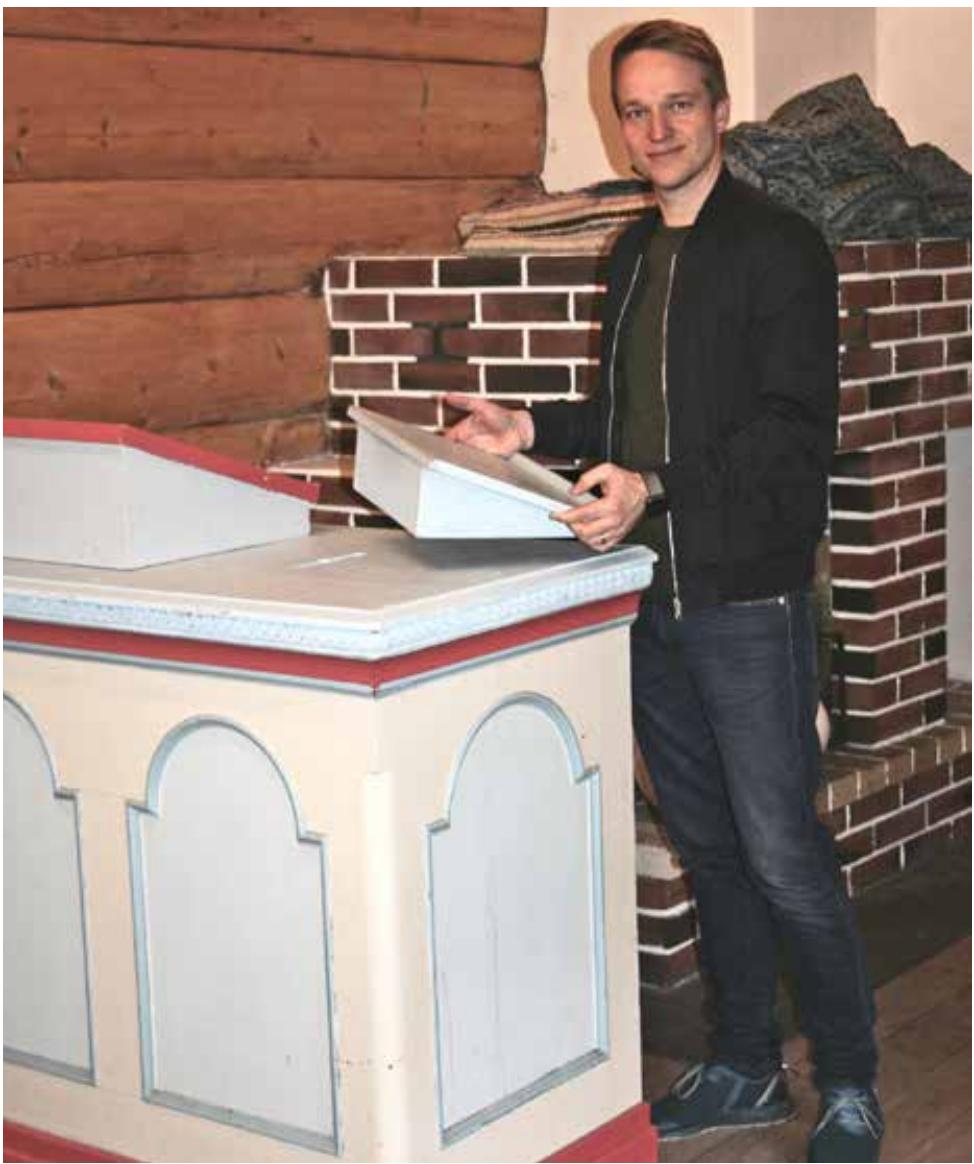
- Har du andre planer å informere om?

- Som nemnt har vi fått nye lokale, og det blir svært spennende å sjå korleis vi kan nytte dei i framtida. Når dette vert lese har vi allereie prøvd oss med nyskapninga mikro-loppemarknad på Matamål, der vi la fram eit knippe varer knytt til mat. Vart dette ein suksess, kan det hende vi kjem att med fleire små tema-loppemarknadar seinare. Juleloppemarknad skal vi sjølv sagt ha som vanleg, men datoer er ikkje heilt fastlagt ennå. Elles vidareutviklar vi oss litt heile tida. Visste du for eksempel at du kan registrere deg som interessert i bestemte ting, t.d. servise, glas eller for den del gamle bærplukkarar? Får vi telefonnummeret ditt, kan vi sende melding dersom vi skulle få inn det du leitar etter.

Kva vert inntekta av alt dugnadsarbeidet bruk til? Syner det att i kyrkjelydane våre? Vi spør Roar Henden, som er styreleiar i Stiftinga for kyrkjelydsarbeid i Gloppen.

- Desse midlane kjem til nytte, det er sikkert og visst, svarer han. – Overskotet skal gå til Gloppen sitt kyrkjelydsarbeid mellom barn og ungdom, og pengane kjem vel med! Stillingane til dei to trusopplærarane våre kunne ikkje ha blitt oppretta utan tilskot frå loppemarknaden, og i løpet av dei tre siste åra har vi bidrige med kr 300 000,-. Elles vil eg nemne at vi støtta Soul Children då dei reiste på festival til Oslo, KRIK-ungdomar på deira tur, og fleire andre prosjekt i kyrkjelydane. Alle kan søkje om å få støtte, informerer Roar om.

Ein fin og motiverande tanke å ta med seg til alle som engasjerer seg i dette dugnadsarbeidet: Gjennom loppemarknadane får varene tredobbel verdi. Loppene kjem til nytte for ein ny eigar. Gjenbruk minskar søppelberget. Og sist, men ikkje minst, inntekta vert til ei slags Sareptas krukke med midlar til kristent arbeid mellom barn og ungdom i nærmiljøet vårt.

Kjetil Almenning viser fram småsalen oppen med fine tømmerveggar. Her ved talarstolen.

Foto: Oddvar Almenning.

Eit gammalt og ærverdig hus med nye eigarar

TEKST: VENKE KOLLBOTN

I mange år no har bedehuset på Flølo vorte stående litt bortgøymt og forlate bak trea som stadig har fått vekse seg høgare kring huset. Det er alltid trist å sjå slike hus når ein hugsar kor mykje liv og røre det ein gong var der. Den forrige eigaren av bedehuset, Normisjon, bestemte seg for at dei ville selje huset til Kjetil Almenning og Ingvill Holter då dei i vår viste interesse for huset.

Kjetil Almenning er soneson til Styrkår

Almenning, som i mange år var ein av dei mest sentrale personane både i kyrkja og i bedehusmiljøet i Breim. Kjetil Almenning har ei lang og solid musikkutdanning. Han har gått på musikkhøgskulen i Oslo der han studerte kyrkjemusikk i fire år. I tillegg har han teke diplomeksamen i kordireksjon ved musikkhøgskulen i Stockholm. Han er no tilsett som domkantor i Bergen og dirigent for Bergen Domkor. Han er også leiar for domkantorane. Han spelar mest i domkyrkja,

men er av og til innom og spelar i Mariakirken, Nykirken, Johanneskirken og Sankt Jakob kirke, som alle tilhører Domkirken menighet. Kyrkjene i Bergen domkirke menighet har mange besökande i løpet av eit år, og husar også mange kulturarrangement. Kjetil og Ingvill Holter har ei dotter på to år og bur i Bergen. Denne helga var ikkje Ingvill med, så eg møtte berre Kjetil.

- Kva var motivasjonen for å kjøpe huset, og kva planar har de framover?

- Sjølv om slekta mi har budd i Breim, hadde eg ikkje noko personleg forhold til huset. Vi var ganske enkelt på utkikk etter ein fritidsbustad i Nordfjord og fortrinnsvis i Gloppe, sidan foreldra mine bur på Vereide. Men sjølv sagt var huset interessant pga. røtene mine frå Breim, i tillegg til det å kunne ta vare på noko gammalt og gje det nytt liv.

- Planane framover er å restaurere huset slik at vi kan bruke det til fritidsbustad. Vi må legge nytt golv i heile første etasje og legge inn nye rør for vatn og kloakk. Det skal også bli nytt kjøken og toalett. I denne etasjen skal vi bygge ei ferieleilegheit som vi sjølv kan nytte og kanskje leige ut til andre når vi ikkje treng ho sjølv.

Kjetil fortel vidare at han har ein ide om at andre etasje som tidlegare vart brukt til møte, juletrefestar, basarar m.m. framleis skal vere tilgjengeleg for allmenta i den forstand at folk kan leige lokalet til den type aktivitetar som det tidlegare har vore brukt til, utan at desse aktivitetane treng å ha noko religiøst innhald, understrekar han. Andre etasje kjem ikkje til å bli endra så mykje på av utsjånad, så der vil ein kunne kjenne seg igjen. Det blir ein eigen inngang for å kome til romma i andre etasje. Kjetil som er særskilt musikkinteressert, ynskjer naturleg nok at huset kan bli nytta både som øvings- og konsertlokale og andre typar kulturrangement. Det kan også bli eit godt eigna lokale for andre typar samankomstar som minnestunder og fødselsdagar. Kjetil er oppteken av at sjølv om huset ikkje lenger er eit bedehus, skal historia og tradisjonane til huset i stor grad visast respekt på ein god måte i framtidig bruk.

- Har de noko tidsperspektiv på når de vil bli ferdige med restaureringa?

- Nei, dette er noko vi har tenkt å kose oss med. Vi tek den tid vi treng. Ei positiv side i tillegg til prosjektet med bedehuset, er at vi no er mykje oftare på besøk hos familien min i Gloppe. Vi er også glade for all hjelp vi får av familien til å gjere arbeidet.

Då takkar eg for ei god samtale og ynskjer all lukke til med huset. Personleg var det veldig kjekt å kome inn att i Breim bedehus, og ikkje minst sjå at huset har fått selskap igjen. Formelt heiter huset sjølv sagt ikkje lenger Breim bedehus. Kva som eventuelt blir det nye namnet er opp til dei nye eigarane å bestemme.

Kyrkjeblad for Gloppen

www.gloppen.kyrkja.no

Utgjeve av sokneråda i Breim, Gloppen og Hyen. Kjem ut minst 7 gongar i året på Sandane. Betaling etter ønske.

Bankkonto: 3705 04 71307

Redaktør:

Oddvar Almenning
Tlf. 400 04 377
E-post: oddvar@svale.no

Grafisk design:

Innholdspartner AS
v/Bjørnar Aske
Tlf. 901 37 252
E-post: bjornar.aske@innholdspartner.no

Trykk:

Druka, Klaipeda

Kasserar:

Venke Kollbotn, Breim sokn
Tlf. 97 77 73 83
E-post: venkekoll@hotmail.com

Distribusjonsansvarleg:

Harald Aske
Tlf. 57 86 57 30 / 970 24 915

Redaksjonsnemnd:

Tore Myklebust
Tlf. 456 01 260
E-post: tore.myklebust@gloppen.kyrkja.no

Vidar Bjotveit
Tlf. 958 80 030
E-post: vidar.bjotveit@gloppen.kyrkja.no

Anders Rinde, administrasjonen
Tlf. 57 86 93 06 / 997 20 238
E-post: anders.rinde@gloppen.kyrkja.no

Harald Aske, Gloppen sokn
Tlf. 57 86 57 30 / 970 24 915
E-post: harald.aske@eninvest.net

Solveig Hope, Hyen sokn
Tlf: 905 38 304
E-post: olajan.birkeland@ekontor.no

Gunn Hole, Gloppen sokn
Tlf. 454 23 728
E-post: gunn.sol@gmail.com

Rønnaug Ryssdal, korrekturlesar
Tlf. 950 72 392
E-post: ryssd@online.no

Ashbjørgs klipp

Inngangskone

I altarboka av 1920 er det eit kapittel som heiter «Mødres kirkegang». I Gloppen, og mange stader elles, vart det omtalt som å vere inngangskone. Først i 1975, ved liturgirevisjonen, vart ordninga teken bort. Eg hugsar at mi svigermor, Malene Apalset, fødd i 1910, fortalte at ho hadde vore i kyrkja ein gong denne skikken vart praktisert. I gamle kyrkjebøker står det oppført når ei kvinne vart «introduceret». Kor lenge heldt denne skikken seg i Gloppen? Kan nokon gje opplysningar om det?

Mødres kirkegang

Ægtehusstru som ønsker at blive indleddet, møter med sitt følge i kirkens vaabenhus eller sakristi før gudstenesten. Der kommer presten til hende, enten før gudstenesten begynder, eller under en av salmerne før prækenen. I en kort tale minder han hende først om at takke Gud, som naadig har hjulpet hende i hendes trengsel og givet hende glæde over at et menneske er født til verden, og end mer over at Gud har beredt for hendes barn gjenførelsens bad, for at det skal se hans rike. Dærnest formaner han hende til at vise sin takknemmelighet i gjerning ved at oppdrage sit barn i Herrens sande frygt, og i alle stykker foregaa det med et godt og kristelig eksempel.

Efter talen siger han: Gaa ind i Guds menighet med fred, og tak Herren din Gud,

som har gjort vel mot dig. Han styrke dig fremdeles til sjæl og legeme, og lade din indgang og din utgang nu og altid være velsignet for hans aasyn! Amen.

Er barnet dødt, maa ikke uten daap, bør presten lægge sin tale derefter og minde den sørgerende mor om Jobs taksigelse: Herren gav, Herren tok, Herrens navn være lovet!

Eller om Kristi ord: Det er ikke eders Faders vilje som er i himmelen, at en eneste av disse smaa skal fortapes.

I Landstads reviderte salmebok, som var i bruk til 1984, er det ein salme som kunne brukast ved «mødres kirkegang». Forfattar er Frans Mikael Franzén, svensk biskop, og omsetjar er M.B. Landstad. Eg tek med vers 1 og 3.

Til ditt hus med takkesang
Kommer jeg, min Gud, tilbake,
Holder glad min kirkegang,
Du i nåde mot mig tage!
Hellige min sjel og ånd,
Du som har mitt liv i hånd.

Vend, o Herre, hit din gang,
Hellige min moderglede;
Se til barnet på mitt fang,
Du som elsker så de spede,
Du som selv har sped og arm
Ligget ved en moders barm!

Personar frå fleire lag og organisasjonar innan kristent barne- og ungdomsarbeid deltok på samlinga

Kva er det som driv oss?

Fellessamling for lag- og organisasjonar innan kristent barne- og ungdomsarbeid

TEKST OG FOTO: VENKE KOLBOTN

Trusopplærarane i Gloppe, Lars Bjarte Osland og Ingrid Hageberg Bjørnereim, hadde invitert ulike lag og organisasjonar til ei kveldssamling i Sandane kyrkje. Ei tilsvarande samling vart også halden i fjar, og på bakgrunn av positive tilbakemeldingar etter denne, inviterte dei inn på nytt i år. Lag frå både Hyen, Breim og Gloppefjordområdet var representerte. Vi har eit mangfold av lag og organisasjonar innan barne- og ungdomsarbeid som søndags-skule, barneforeiningar, KFUK-KFUM, KRIK, speidaren og ulike koraktivitetar, for å nemne noko.

Hildegunn Tennebø innleia over temaet «Kva er drivkrafta i arbeidet vårt?» Ho stilte ein del spørsmål omkring arbeidet vårt som vi kunne tenkje vidare over: Kva er er motivet og målet med arbeidet? Har vi nokre konkrete visjonar for framtida? Korleis skal vi best drive arbeidet for å oppnå målet?

Barn og unge i Gloppe har meir enn nok av tilbod om fri-tidsaktivitetar, så vi driv ikkje med aktivitetane for aktivitetens si skuld, men for å oppnå bestemte mål, understreka ho.

Etterpå vart det delt inn i grup-

per på tvers av dei ulike organisasjonane for å utveksle tankar omkring følgjande tre tema:

1. Kva er det som driv meg?
2. Kva mål har vi med aktivitetane våre, kva kjem først, aktivitetten eller det som vi vil formidle?
3. Forslag til mål/visjon/overskrift til for trusopplæringa.

Nokre tankar som kom fram under samtalane var at drivkrafta i stor grad er ei kjensle av plikt, nokre har eit kall, og misjonsbodet gjev ei klar befaling om å spreie ordet om Jesus. Ei kristen tru som

er skjult, går ikkje i arv. Det andre er det viktige i å skape eit kristent fellesskap med aktivitetar der ein kan formidle Guds ord gjennom at dei som er med får oppleve om-sorg, tryggleik, glede og gjere ting i lag med andre, og skape gode opplevingar utan fokus på prestasjonar.

Det kom også konkrete innspel på mål og visjonar for arbeidet, og desse innspela vil trusopplæringutsvalet jobbe vidare med. Ein kan kanskje trekke fram at nokre av innspela gjekk på at ein må få meir fokus på samarbeid med familiene og fadrane.

Frå venstre Ingemar Sårheim, Fred Pedersen frå PeBo rør, Roald Veien senior i Re-bygg, Per Åge Kandal frå Kandal maskin og kyrkjeverje Kurt Djupvik. Ingen frå Henden elektro hadde høve til å vere til stades.

Det har blitt eit fint og godt sanitæranlegg i Breim kyrkje

TEKST OG FOTO: VENKE KOLLBOTN

I vår vart det nye sanitær-anlegget i Breim kyrkje teke i bruk. Framleis står det att litt målingsarbeid både inne og ute, men elles er alt på plass. Sanitær-anlegget er oppført som eit tilbygg til våpenhuset.

Medlem i Gloppen kyrkjelege fellesråd Ingemar Sårheim og kyrkjeverje Kurt Djupvik hadde samla representantar frå dei ulike verksemndene som fekk oppdraget med sanitæranlegget for å takke desse for godt utført arbeid. Kandal Maskin har laga grunnmuren, Re-bygg har laga planløysing og teikningar og stått for bygningsarbeidet, PeBo

rør har stått for rørlegginga og Henden elektro AS har ordna det elektriske. Fred Pedersen frå PeBo rør, Roald Veien frå Re-bygg og Per Åge Kandal frå Kandal Maskin var til stades og fekk takk og blomster.

Planlegginga av sanitæranlegget starta opp i 2015, med byggjestart hausten 2016. Byggjeprosessen har gått veldig greitt. I samband med bygginga vart også botnsvillene skifta ut, då desse var rotne. Det har blitt ei god planløysing som har gjort at ein ikkje trong å endre noko på sjølv kyrkjebygget, samtidig som ein klarte å finne ein god balanse

estetisk sett med hovudinngangen til kyrkja med sanitær-anlegget på eine sida og rullestolrampa på den andre sida. Rullestolrampa vart bygd i 2009.

Sanitæranlegget rommar eit vanleg toalett og eit stort og romsleg handikaptoalett, og i tillegg eit bøttekott. Inngangen er rett frå våpenhuset. Ei praktisk og god ordning er at lyset slår seg automatisk på og av når ein går inn og ut av rommet.

Totalt har sanitæranlegget kosta 580 000 kroner. Kostnadene har blitt likt fordelt mellom Breim sokneråd og Gloppen kyrkje-

lege fellesråd. Soknerådet fekk inn om lag 100 000 kroner på kronerullinga som vart sett i gang i 2016. Resten er blitt finansiert ved hjelp av oppsparte midlar, testamentgåver og andre pengegåver.

Breim sokneråd vil med dette få takke folket for alle økonomiske bidrag, fellesrådet, verksemndene som har utført arbeidet og Ingemar Sårheim og kyrkjeverje Kurt Djupvik som har vore byggjenemnd og primus motorar for tiltaket.

Gratulerer til breimningane med nybygget!

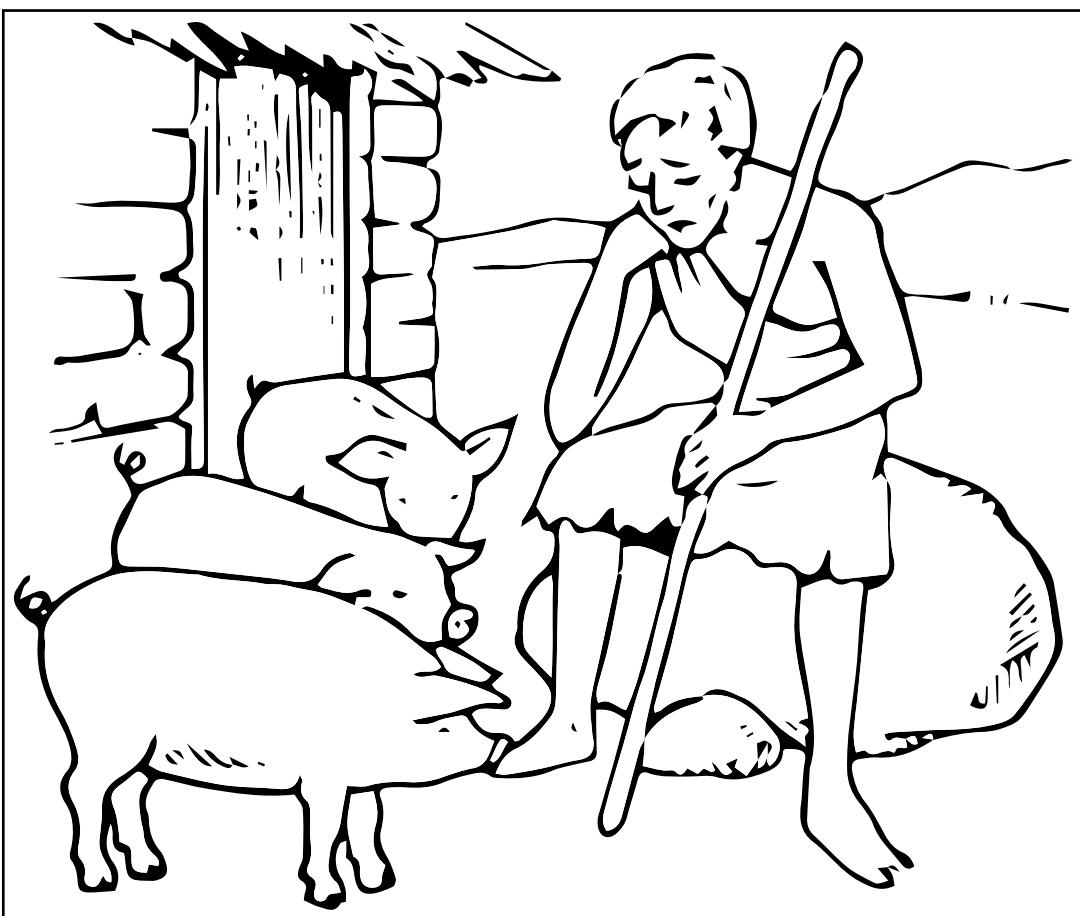

Lese- og fargeoppgåve
Les likninga om sonen som kom heim. Denne likninga fortalte Jesus til farisearane og dei skriftlærde, då dei murra over at han tok imot syndarar og åt i lag med dei. Etterpå kan du kanskje fargelegge teikningane?

Sonen som kom heim

¹¹ Jesus sa: «Ein mann hadde to søner. ¹² Den yngste sa til far sin: 'Far, lat meg få den delen av formuen som fell på meg.' Så skifte han eigedomen sin mellom dei. ¹³ Ikkje mange dagane etter selde den yngste sonen alt det han eigde, og drog til eit land langt borte. Der levde han eit vilt liv og sloste bort formuen sin.

¹⁴ Då han hadde sett alt over styr, vart det uår og svolt i landet, og han tok til å lida naud. ¹⁵ Han gjekk då til ein av mennene der i landet og bad om arbeid, og mannen sende han ut på markene sine for å gjeta grisene. ¹⁶ Han ønskte berre å få metta seg med dei belgfruktene som grisene åt, men ingen gav han noko. ¹⁷ Då gjekk han i seg sjølv og sa: 'Kor mange leigekarar heime hos far min har ikkje fullt opp av mat, og her går eg og svelt i hell! ¹⁸ Eg vil bryta opp og gå heim til far min og seia: Far, eg har synda mot Himmelen og mot deg. ¹⁹ Eg er ikkje verd å kallast son din lenger. Men lat meg få vera som ein av leigekarane dine.'

²⁰ Så braut han opp og gjekk heim til far sin. Medan han endå var langt borte, fekk faren sjå han, og han fekk inderleg medkjensle med han. Han sprang imot han, kasta seg om halsen på han og kyste han. ²¹ Då sa sonen: 'Far, eg har synda mot Himmelten og mot deg. Eg er ikkje verd å kallast son din lenger.' ²² Men faren sa til tenarane: 'Skund dykk! Finn fram dei beste kleda og ha dei på han, og lat han få ring på fingeren og skor på føtene. ²³ Hent så gjøkalven og slakt han, og lat oss halda måltid og feira. ²⁴ For denne sonen min var død og har vorte levande, han var bortkommen og er attfunnen.' Og så tok festen og gleda til.

²⁵ Den eldste sonen var ute på marka. Då han gjekk heimover og nærma seg garden, høyrd han spel og dans. ²⁶ Han ropa på ein av karane og spurde kva som stod på. ²⁷ 'Bror din er komen', svara han, 'og far din har slakta gjøkalven fordi han fekk han velberga heim att.' ²⁸ Då vart han sint og ville ikkje gå inn. Far hans kom ut og prøvde å overtala han. ²⁹ Men han svara attende: 'No har eg tent deg i alle år og aldri sett meg opp mot dine bod. Men meg har du ikkje gjeve så mykje som eit kje, så eg kunne halda fest saman med venene mine. ³⁰ Men når han kjem heim, denne son din som har sløst bort pengane dine i lag med horer, då slaktar du gjøkalven for han!' ³¹ Då sa far hans: 'Du er alltid hos meg, barnet mitt, og alt mitt er ditt. ³² Men no må vi halda fest og vera glade. For denne bror din var død og har vorte levande, han var bortkommen og er attfunnen.'»

Bibelteksten er henta frå Lukas, kapittel 15, vers 11-32.

Styret i Firda Kristelege Skulelag 2017. Frå venstre: Aron Skogli, Jenny Leirgul, Frida Bjørnereim og Sofia Hyttedalen.

Kristent skulelag på Firda igjen

TEKST OG FOTO: SOFIA HYTTEDALEN

Rett før sommaren starta skulelaget ved Firda vidaregåande skule opp att etter nokre år i dvalen. Tidlegare heitte dette Concordia. Leiari det nye skulelaget er Sofia Hyttedalen. Ho er 16 år, går i 2. klasse på musikklinja, er glad i å synge og lage eigne songar, mest går det i poplåtar og lovsongar. Ho likar også å danse, lage mat, trenere og vere saman med vene. Vi har fått henne til å fortelje om det nystarta skulelaget:

Laget, kort for Norges Kristelige Student- og Skoleungdomslag, er ein kristen tverrkirkjelig organisasjon med over 200 lag på ungdomsskular, vidaregåande skular

og studiestader. Laget på Firda vidaregåande skule er både ein stad der kristne kan kome og bygge kvarandre opp, men også der ikkje-truande kan kome og høre om kristen tru. Innhaldet i lagsmøta vil variere frå gong til gong, men vi ønsker blant anna å be saman, lese i Bibelen, leike og ha det gøy, vi skal ha konkurransar, ete snacks, kaker eller anna godt. Vi vil synge lovsongar, prate om store og små spørsmål i livet, arrangere godheitsveker og «grill ein kristen», der alle kan stille spørsmål om kristen tru til to-tre personar som svarer så godt dei kan.

Laget skal vere ope for alle på

skulen, ein plass der kvar enkelt kan kjenne seg sett og vere inkludert. Vi har berre hatt eitt lagsmøte så langt i haust, men eg håper Laget på Firda kan vere for både truande og ikkje-truande. Der kan vi som er kristne hente styrke og inspirasjon til å dele trua vår på skulen elles. Men som nemnt over, er det ein arena for alle, anten dei er komne til tru eller ikkje. Eg håper at vi som er med i laget kan få peike på Jesus både gjennom det vi gjer og det vi seier.

Bjørn-Inge Furnes Aurdal, tilsett i Laget på Nordvestlandet og med base i Ålesund, hjelpte oss i gang. Stor takk til han! Etter vaffelstand,

«grill ein kristen» og eitt lagsmøte før sommaren, såg vi at mange var interesserte og ønskte å starte opp eit kristent skulelag. Det gjaldt oss som er truande, men også usikre og ateistar! Det var kjekt!

Støtt oss gjerne i bøn. Vi ønsker at mange skal kome på lagsmøta, mange nysgjerrige og gira menneske! Vi ber også om at Gud må verke i hjarta til alle som kjem på lagsmøta og hører og vert med. Be gjerne for oss ungdommane som sit i styret og arrangerer lagsmøta, at vi kjenner på overskot og inspirasjon til arbeidet og klarer å lage eit godt opplegg for alle.

STØRST AV ALT
TRUSOPPLÆRING I GLOPPE

Lys vaken for 2006-kullet

I år vert det mange Lys vaken-arrangement i sokna våre! Vi skal ha Lys vaken i Breim, Hyen og Gloppe sokn. Lys Vaken er ein mini-leir for alle 11-åringane. Han varer frå laurdag kveld til søndag etter gudsteneste. Vi skal gjere mange kjekke aktivitetar i lag, ete god mat, lære den kule Lys vaken-songen, få ein bibel, lære å finne fram i han, vi skal leike ute i mørkret, og vi skal overnatte i kyrkja. Vi skal vere lenge oppe, men ikkje heile natta!

Det heiter Lys vaken, fordi vi skal vere «Lys vaken» for det Jesus vil seie til oss, og «Lys vaken» for andre sine behov slik at vi kan vere ein god venn og eit godt medmenneske.

Arrangementa vert:

Breim sokn: 25.-26. november i Breim kyrkje
Hyen sokn: 2.-3. desember i Hyen kyrkje
Gloppe sokn: 9.-10. desember i Vereide kyrkje

Alle som er registrerte i medlemsregisteret får invitasjon i posten, men det er ope for alle 11-åringar, medlem eller ei! Så dersom det ikkje dukkar opp ein invitasjon, eller de kjenner nokon som nett er flytta hit, eller de ikkje er medlemmer, men vil vere med, så ta kontakt!

Revisjon av trusopplæringsplanen

Sokna i Gloppe har ein felles plan for trusopplæringa. Han var ferdig i 2011, men mykje har skjedd sidan den gong; samanslåing av sokn, endringar i både sokneråd og stab, ny teknologi og nye arbeidsmåtar. Kvarden og aktivitetstilbodet for barn og unge har endra seg på desse åra, og Gloppe er blitt meir fleirkulturell. For at planen skal fungere som ein god arbeidsresskap, må han sjølvsgart vere aktuell. Difor kjem vi til å bruke ein del tid på revisjon av trusopplæringsplanen framover. Det er Ingrid som har hovudansvaret for dette, og ho har fått med seg ein person frå kvart sokn som skal fungere som ei ressursgruppe i arbeidet. I tillegg kjem både stab og TRU-utval til å vere høyringsgrupper.

Først og fremst stiller vi oss spørsmålet:

kvifor driv vi med trusopplæring? Svaret kan hjelpe oss å formulere ei hovudmålsetjing som igjen skal vere styrande for aktiviteten vår.

Neste steg er å arbeide med kva vi vil formidle og ynskjer å lære borna. Her handlar det mest om å velje ut og vurdere kva tema og tekstar som passar for ulike aldersgrupper. Bestillinga frå Kyrkjrådet er at trusopplæringa skal vere «systematisk og sammenhengande». Dette er ei stor utfordring når møtepunkta med dei unge gjerne er både sjeldne og knappe. Og kan ein eigentleg lære nokon åtru?

Det siste spørsmålet er difor: korleis drive trusopplæring? For trusopplæring er så mykje meir enn kunnskapsformidling. Det handlar om å gje borna og dei unge høve til å bli kjende med Jesus slik at dei kan

få ein personleg relasjon til han. Svaret på dette spørsmålet vil vere meir dynamisk og avhengig av kva ressursar ein til ei kvar tid har, både materielt og i form av frivillige og tilsette medarbeidarar. Vi som arbeider med trusopplæring kan heilt sikkert og bli flinkare til å spørje både foreldre og born direkte om korleis og med kva dei ynskjer at kyrkja skal møte dei.

Planarbeid kan fort føre til mange ord og mange timer ved pc-en. Målet er difor å lage ein så god, tydeleg og halldbar plan for kva vi skal formidle at seinare revisjonar i hovudsak vil dreie seg om korleis. Fordelen for oss som skal lage planar for å formidle Guds ord er jo at innhaldet ikkje endrar seg, for "Jesus Kristus er i går og i dag den same, ja til evig tid". Hebr 13,8.

Sekstiårsjubilantar på festmiddag på Nordfjord Folkehøgskule. Frå venstre: Arve Søreide, Ole Johannes Mardal, Ove Hauge og Åse Liv Rygg Lote.

Ved same bordet ser vi jubilant Oddvar Arne Vereide og Aase Ryssdal Sæther frå komiteen som arrangerer jubilea.

Frå venstre: Kirsten Marit Rygg, Tor Bjarte Rygg, Inger Søreide og Aud Lote.

Konfirmantjubileum for Vereide/Gimmestad Kunnskapen sit att etter 60 år

TEKST OG FOTO: **EINAR GIMMESTAD**

Vi har lagt bak oss ei helg med konfirmasjonsjubileum. Dei fleste av oss som var konfirmerte i 1957 har halde til i Gloppen det meste av livet, og vi møttet desse to dagane. Det var ingen langvegsfaran-

de. Dagen gav høve til å hugse tilbake på dei vekene vi las for presten, som vi sa.

Det var eit sikkert vårteikn på Sørstranda når siste årskullet fekk fri dei to siste timane på skulen for å sykle til kyrkja og ha konfir-

mantundervising. Vi skulle lære opp att eller repetere katekisme, bibelsoga og lære salmevers. Dette var ein viktig del av den vanlege kunnskapen vi måtte ha for å klare oss gjennom livet.

Dagar og år har gått sidan vårt kull frå 1957 var konfirmantar.

Tida føre dette jubileet et har gjeve rom for å samanlikne fortid og notid. Her i vår familie er vi så heldige at vi er besteforeldre til to konfirmantar dette året, og i det høvet har vi vore i to konfirmasjonar denne våren og sommaren. Vi har opplevd frimodige ungdomar, kunnskapsrike og reflekterte, som kunne stå fram for ei fullsett kyrkje med song og tekstlesing. Vi har ein flott ungdom. Mi eiga konfirmasjonstid kom nærmare, og det har vore høve til å tenke tilbake på denne tida.

På jubileet vårt første helga i oktober var det naturleg at vi mintest opp att denne lærdomen eller det som sat att etter alle desse åra. Konfirmasjonen var på den tid også ein eksamen i religion, presten var den som eksaminerte oss og heile kyrkjelyden var tilhøyraar og sensorar. Av ein eller annan grunn var det to salmevers som sat i oss frå året 1957, og det var: Fedrane kyrkja i Noregs land og Med hovudstavar tolv har Herren bygt si kyrkja, med metaforar som ikkje var så heilt enkelt å få tak i for ein overflatisk tenåring. Likevel sit desse versa fast i minnet, ja kan hende betre enn for 50 år sidan. Noko frå konfirmanttida har altså fylgt oss gjennom livet.

Då står det att å takke for eit hyggeleg jubileum, ein fin konsert i Gimmestad kyrkje og ein hyggeleg festmiddag på hotellet. Søndag var det så gudsteneste i Vereide med fotografering. Om det vart årets blinkskot står att å sjå. Middag og kaffiøkt på Nordford folkehøgskule avslutta to fine jubileumsdagar. Takk til dei som har hatt regien av jubileet.

Geir Eikenes og Anders Rinde leverte musikkopplevelingar til medjubilantane.

Jubilerande konfirmandar heldt konsert

TEKST OG FOTO: ODDVAR ALMENNING

Anders Rinde er organist i Vereide, Geir Eikenes spelar saksofon og klarinett. Begge to er jubilerande femtiårskonfirmandar, og når jubileet skulle starte med musikkandakt, som det har gjort dei siste åra, passa det godt at dei to stod for musikken.

Og det blei ei fin blanding av andakt og musikk, meir som ein konsert med andakt. Vidar prest var laus i snippen og lett i tonen, der han samanlikna dagens konfirmandar med dei jubilerande. Det var nok meir vekt på kunnskap før. No er det vel meir plass for undring, - og kanskje meir leik? Han rapporterte frå konfirmantleiren som nettopp er gjennomført, men kom tilbake til både bibel og bøn, med Fadervår og velsigning, så ingenting mangla.

Og så var det musikken: Sju titlar stod på programmet, og den eine var solo orgel. Anders spelte Preludium og fuge i G-dur av Felix Mendelssohn. Resten var altsaksofon og orgel. Solveigs sang av Edvard Grieg er kjent og kjært og vakkert å høre på, medan Aria av Eugene Bozza var meir ukjent for meldaren, utan at det var noko minus. (Bozza var ein fransk musikar og komponist som levde frå 1905 til 1991.)

Men aller best likte vi sluttnummeret og starten, med Leif Strand: Men går jag över ängarna som avslutning og tre folketonar i starten. Ein svensk, Bred dina vida vingar, ein norsk, Se solens skjonne lys og prakt (frå Gloppen) og ein dansk, I skovens dybe stille ro. Alle tre melodiane hekk saman med sne-

dige og fine overgangar, med altsaksofonen som vakkert velklingande melodiførar, eller med melodien i orgelet med soloinstrumenet i improvisasjonsprega løp og linjer i fager flukt over orgeltonane. Godt for øyret, og godt for sjela, og med undring og beundring. Undring over at orgelet i Gimmestad verkeleg kling så vakkert, og over at "vanlege" og kjende musikkstykke kan vere så nyfriske og levande i vår oppleveling, og ei beundring over solisten sine kvalitetar og musikarparet sine evner til å smelte saman i eitt musikkuttrykk.

På spørsmålet om kven som hadde arrangert dei to første melodiane, var svaret: - Det har vi gjort i lag! Flott levert. Sanneleg fekk dei ein fin start på jubileet sitt, dei gamle konfirmandane.

◀ 50-årsjubilantar i Vereide/Gimmestad:

1. rad frå venstre: Norunn Solheim Solvåg, Elsa Margretha Kleppe, Eva Løken Førde, Ester Øydvin og Ingrid Fredly Bakketun
2. rad frå venstre: Edvard Solheim, Herdis Astrid Gimmestad Mardal, Berit Slagstad Stavland, Berit Jorunn Haveland Opdal, Kjellfrid Tystad og Atle Gimmestad
3. rad frå venstre: Ragnar Oav Andenæs, Anders Rinde, Knut Arne Myklebust, Rune Gimmestad, Jakob Eirik Lothe og Ole Kåre Gimmestad
4. rad frå venstre: Ivar Oppheim, Kjetil Myklebust, Kåre Inge Gimmestad og Geir Eikenes

↑ 70-årsjubilantar i Vereide/Gimmestad:

1. rad frå venstre: Ragnhild Jorun Aarskog Årsetøy, Gudrun Bergljot Solid Mæhlum og Svanhild Aase Resvold
2. rad frå venstre: Karl Mettenes, Martha Ragnhild Aske Eide, Audun Solheim, Elisa Rygg Tvinnereim og Ottar Asbjørn Fjellestad

◀ 60-årsjubilantar i Vereide/Gimmestad:

1. rad frå venstre: Sigrid Aske, Kirsten Marit Ravnestad Rygg, Inger Søreide og Aud Jorunn Rygg Lote
2. rad frå venstre: Arve Søreide, Marit Hjelmeset Larsen, Ove Hauge, Åse Liv Rygg Lote og Ole Johannes Mardal
3. rad frå venstre: Einar Anders Gimmestad, Oddvar Arne Vereide og Tor Bjarte Rygg

Advents- og julekonsertar

Fredag 1. desember	kl. 19.00: Vereide	Adventskonsert ved elevar frå Firda v.g.s.
Laurdag 2. desember	kl. 19.00: Vereide	Sølvguttene
Torsdag 7. desember	kl. 19.00: Gimmestad	Adventskonsert
Søndag 17. desember	kl. 20.00: Breim	Julekonsert
Måndag 18. desember	kl. 20.00: Vereide	Julekonsert

Velfortent takk og blomar frå Ingemar Sårheim og Oddlaug Kandal til Hege Alme, Helene Myklemyr Bolstad, John Oddvar Kandal og Jostein Årdal for flotte tonar og song.

Konfirmantjubileum i Breim

TEKST: VENKE KOLBOTN
FOTO: PER SVEIN REED

Det var ein tilfreds gjeng med jubilantar som reiste heim søndag 1. oktober, etter å ha vore saman i helga. Mange av 60-årskonfirmantane og endå fleire av 50-årskonfirmantane hadde møtt fram. Sentrum for feiringa var sjølvsagt kyrkja, der vi i si tid vart konfirmerte av prestane Steinar Sande og Leif Sjursen. Der vart vi døypt. Mange har gifta seg der, og alle har vi det til felles at vi gjennom åra har følgt nokon av våre nære og kjære til grava derifrå.

Praten gjekk livleg. Ikkje så rart, for dei fleste hadde også gått saman med andre på skulen, frå første klasse og framover. Kanskje minna frå skuletida var endå fleire og rikare enn dei frå konfirmanttida.

Laurdag møttest vi til musikkandakt i kyrkja. Vi fekk ein varm velkomst av sokneprest Tore Myklebust og Ingemar Sårheim frå soknerådet. Harald Aske framførte "Røsslyngvi-

se" av Egil Storbekken på orgel. Hege Alme gleda oss med vakker song. Åleine, som i "Gjendines bålåt", eller saman med Helene Myklemyr Bolstad på trekkspel og John Oddvar Kandal på fele, som i "Høstvisa" av Tove Jansson og "Det begynner å bli et liv" av Ole Paus. Ein av jubilantane, Jostein Årdal, hadde med seg gitar og song to Jakob Sande-viser, "Vesle Daniel" og "Tale ved Kleng Spelemanns grav". Denne flotte konserten vart ein fin start på feiringa. Helene og John Oddvar var med oss på alle samlingane denne helga. Dei spelte variert musikk for oss og syntte for tonefølgje til songar og salmar.

Så heldt praten og mimringa fram på Gloppe hotell utover laurdagskvelden. Jann Bergheim viste oss gamle postkortbilete frå Breim på storskjerm. Bileta hadde han funne fram til i ulike arkiv og samlingar. Så fekk vi sjå biletet med same motiv frå bygda i dag.

Endringane er store, både når det gjeld busettnad, nyetableringar, jorddyrkning, vegnett og høgare skoggrense. Det er ikkje berre konfirmantjubilantar som forandrar seg etter som åra går.

I samband med gudstenesta søndag mintest vi dei av konfirmantane som har gått bort med å tenne eit lys for kvar av dei i lysgloben. Jubilantar var aktive som tekstlesarar, og vi vart presenterte for dei andre i kyrkjelyden. Ved festsamværet på Gloppe hotell etter gudstenesta fekk vi servert sosekjøt og sviskegraut. Også ved denne samlinga tok fleire av jubilantane ordet og delte minne frå oppvekst og konfirmanttid med oss.

Stor takk til prest, sokneråd og jubileumsnemnd for ei fin og minnerik helg! Dei som har konfirmantjubileum i vente, kan glede seg til det.

50-årsjubilantar fyrste rekke f.v. Elisabet Sårheim, Anne Lise Sande, Olina Kollbotn, Berta Laila Skibenes, Gerd Inger Risholm.

Andre rekke f.v. Kirsten Slagstad, Oddveig Hellebust, prest Tore Myklebust, Oddlaug Kandal, Jofrid Bakken.

Tredje rekke f.v. Arvid Jordanger, Ola Bergheim, Daniel Sårheim, Per Egge, Roald Veien, Jostein Årdal, Jan Støyva.

Bakre rekke f.v. Rasmus Stokke, Magnar Egge, Svein Heggheim, Arvid Mykland, Arne Per Torheim, Oddleiv Egge.

60-årsjubilantar framme f.v. Ole Jakob Kandal, Kjellfrid Geitrheim, prest Tore Myklebust, Bergfrid Kandal, Gunnar Kvile.

Bakre rekke f.v. Jann Bergheim, Martin Seime, Alv Aaland, Jostein Midtkandal.

50-års konfirmantar i Hyen , 2017.

Framme frå v. Jorunn Grov, Janne (Aasen) Halland, Gunvor Hope Brynestad, Maria Mjellem Tonheim,.

Bak frå v.: Hans Hjorteset, Nils Ommedal, Marta Aa Standal, Sokneprest Tore Myklebust, Rasmus Bakketun, Anne Turid (Røyrvik) Aa.

Desse var ikkje tilstades: Jorunn Aa Myklebust, Anders Dagfinn Hjorteset, Einar Hope.

Desse har gått bort : Helge Røyrvik og Martin Gunnar Solheim.

50-års konfirmantar i Hyen

Hyarane jubilerte 7. og 8. oktober, ei veke etter dei andre. Det starta med musikkandakt ved Anders Rinde og Tore Myklebust, som og var prest ved gudstenesta dagen etter. Etter gudstenesta fekk

jubilantane endå meir fest, men dette vart det ikkje tid til å skrive om, sidan stoffristen til bladet alt var omme. Men bilde av det blide 67-kullet får du her.

Det er meiningsfullt å vere med

TEKST OG FOTO: **GUNN HOLE**

- Eg opplever det som ei velsigning å få vere aktivt med i gudstenesta som kyrkjevert eller medliturg, seier Olaug Eikenes. Dette ville vi gjerne høre meir om, og tok turen ut på Hestenesøyra ein solblank dag i september. Heilt nede ved sjøkanten har ho og mannen Arne etablert seg, og det er lett å forstå at dei trivst på denne vakre staden med naturen så nær.

Eg opplever det som ei velsigning å få vere aktivt med i gudstenesta som kyrkjevert eller medliturg.

- Vi var begge med i det frivillige arbeidet i kyrkja før det vart organisert i grupper, fortel Olaug vidare. Av og til fekk vi spørsmål om å delta på gudsteneste i Gimmestad kyrkje. Eg tykte det var meiningsfullt og gjevande å få vere med. Dette var med på å motivere meg til å bli med i ei fast gruppe då desse vart etablerte. Dessutan er eg veldig glad i gudstenesta, og ser også på dette som ein form for dugnad.

- Fortel om korleis dette fungerer i dykkergruppe!

- Vi er tre ektepar i gruppa her fra Nesjane. Ein i gruppa er kontaktperson som får informasjon frå presten nokre dagar før gudstenesta, og så vidareformidlar han dette til dei andre i gruppa. Av og til kan det vere noko vi lurer på, og då kan det vandre nokre e-postar att og fram mellom oss og den aktuelle presten. Elles er det veldig viktig å møte så tidleg at ein får snakkast før gudstenesta. Det kan til dømes vere informasjon som ikkje er heilt på plass.

Då vi starta opp, var nok planen å samlast ein gong før gudstenesta. Vi har gjort det nokre gonger, men oftast har kommunikasjonen

gått via e-post og telefon. Oppgåvene fordeler vi mellom oss, og det er slett ikkje alltid alle seks treng å delta, det spørst kva som skal skje under gudstenesta. Viss nokon har spesielle ynskje om kva dei vil gjere eller ikkje gjere, tek vi omsyn til det. Vi prøver å variere litt og la oppgåvene gå på omgang. Alle oppgåvene er viktige og ein del av heilskapen.

Elles må vi sjølv sagt «lese på leksa» og setje oss inn i det som skal gå føre seg i gudstenesta. Vi vaksne treng også tid til å bli kjende med tekstar og oppgåver slik at det blir «vårt eige». Kyrkja har ein intensjon om at konfirmantane skal vere med i gudstenesta. Om det skal ha meinинг, er det viktig at dei får oppgåvene i god tid slik at dei kan øve på tekstane dersom dei skal lese. Dei må få nok informasjon og rettleiing slik at det blir ei positiv oppleving for dei, same kva dei skal gjere. Tryggleik er eit nøkkelord her. Fleire gonger har vi hatt med born som har vore med og delt ut salmebøker. Det likar dei og set pris på å få gjere. Dei har fått ei oppgåve i kyrkja!

Vi har ansvar for om lag fem gudstenester i året, og det opplever vi som høveleg. To av gudstenestene «våre» er her på Hestenesøyra, ei i påska og ei før jul.

Olav Søreide er koordinator for alle gruppene i Gloppen sokn. Han fordelet gudstenestene på dei ulike gruppene utover i året, og alle får felles informasjon om når og kvar dei skal delta. Han ser til at belastningane vert nokolunde likeleg fordelt, t.d. at høgtidsgudstenestene ikkje fell på den same gruppa år etter år. Olav opplyser at det er behov for fleire grupper, og nokre grupper kunne trenge fleire deltakrar. Det er også laga ei «handbok» for medliturgar slik at folk kan setje seg godt inn

i oppgåvene. I tillegg får nye rettleiing både av presten og dei som har erfaring frå før.

- Før kunne ein komme til gudstenesta og vere mottakar, men som kyrkjevert eller medliturg har vi eit medansvar for gjennomføringa. Har du gjort deg tankar kring denne forskjellen?

- Ja, det er godt å kome til kyrkje, setje seg ned og berre ta imot. Men det er også meiningsfullt å få vere med og bidra av og til, og når gruppene har kvar sine gonger, får vi med oss begge delar. Eg vil gjerne understreke at dette frivillige arbeidet i kyrkja har gitt meg svært mykje. Eg har blitt kjend med gudstenesta på ein annan måte, og ser meir samanhengen i det som føregår. Guds velsigning fylgjer med, same kva oppgåve du har!

Olav Søreide er koordinator for alle gruppene i Gloppen sokn. Han fordelet gudstenestene på dei ulike gruppene utover i året, og alle får felles informasjon om når og kvar dei skal delta. Han ser til at belastningane vert nokolunde likeleg fordelt, t.d. at høgtidsgudstenestene ikkje fell på den same gruppa år etter år. Olav opplyser at det er behov for fleire grupper, og nokre grupper kunne trenge fleire deltakrar. Det er også laga ei «handbok» for medliturgar slik at folk kan setje seg godt inn i oppgåvene. I tillegg får nye rettleiing både av presten og dei som har erfaring frå før.

BREIM SOKNERÅD GJEV UT SOGESKRIFT

AV OLAV S. EGGE

Olav S. Egge har gjenskrive dokument frå prekestolen i den gamle Breimskyrkja og sett dette saman til eit hefte som no vil bli lagt ut for sal.

"Mærkelige Minder, Tildragelser og Tilstand i Bredheims Sogn af Gloppens Præstegjeld frå ældre Tider indtil Aar 1886."

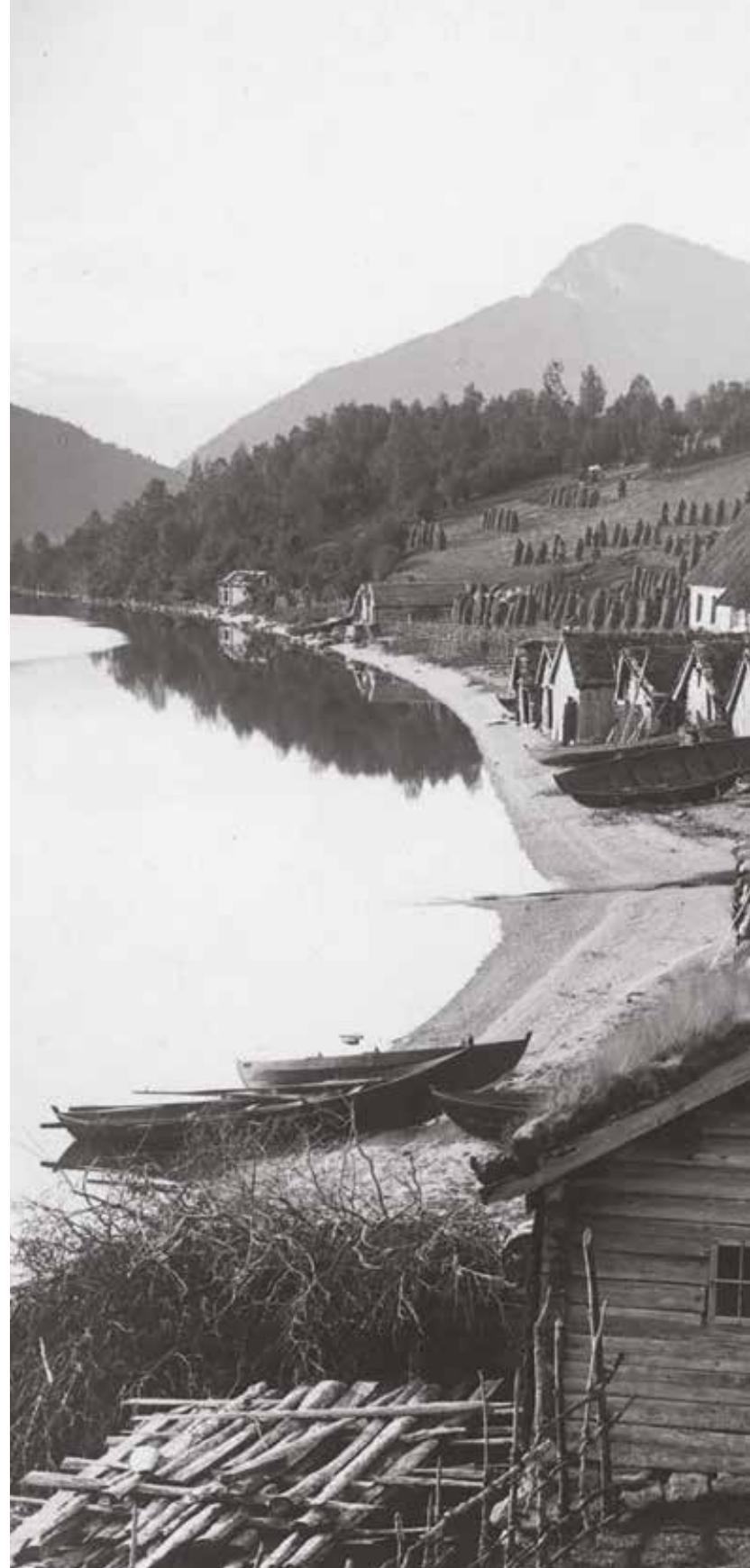
Ja, slik er tittelen på eit dokument som vart lagt under golvet i preikestolen i den nye breimskyrkja i 1886. Forfattarar er Lars Rasmussen Gaasemyr og Torbjørn O. Teiten. Gaasemyr var klokkar i Breim frå 1854 til 1892, og var ein sentral person då den nye kyrkja vart bygt. Teiten var skulelærar i Breim frå 1857 til 1891.

Etter først å ha gjort nokre betraktnigar om den gamle kyrkja, grunngjev Gaasemyr bakgrunnen for dokumentet slik: "Med disse Tanker for Øie, og af Hensyn til alle Minder, som endnu leve iblandt os, ikke passende bør ned-graves med os, men skriftlig oppbevares og bringes til kommende Slekters Kundskab for det sand-synlige Tilfelde, at ogsaa denne nye Kirke engang i Tiden mulig

falder af formedelst Aarsag, som den gamle eller paa anden maade maatte fornyses igjen, at disse da maaske vilde finde Glæde i nogle Beretninger frå denne Tid, er hensigten med at jeg ved Guds naadige Bistand vover at lægge Haanden paa dette Arbeide, uaktet jeg dybt føler min store Ringhed og udyktighed til at magte Opgaven tilfredsstillende."

Første del av dokumentet handlar om den gamle kyrkja, bygging av ny kyrkje, og om kyrkjegardane. I andre delen får vi først eit oversyn over prestane våre tilbake til 1500-talet. Eit kapittel er om lærarane og skulane i Breim. Den første læraren Gaasemyr visste om var frå før 1701, det var Steffen Olsen Gaasemyr, fødd på Råd, gifta seg til gard på Gåsemeyr - og skulle vere "en trettekjær Mand". Slik er det også kapittel om "Forligelsvæsenet", "Veivæsenet" og "Kommunevæsenet".

Gaasemyr skriv også om "Sædelighedstilstanden" og om "det huslige Familielivet" i Breim. Om det siste meinte han at det "i almindelighet er kristeligt og

kjærligt", men han var bekymra for utviklinga til bruk av "Luk-susartikler", m.a. i kledevegen, - idet særlig de Unge mere og mere forlader de gode, varme Vadmelsklæder, for at dække sig paa Bymandsvis med finere Dragter efter nyeste Mode, hvad enten deres økonomiske Tilstand giver dem Raad dertil eller ei." Det er nok litt tilfeldig at dette dokumentet kom fram i dagens lys. Takka vere at Einar Reed, som i 1931 på leit etter interiør frå den gamle kyrkja, trefte på Jakob Teita (Jakob Erikson Hjelle), så har vi dette dokumentet i dag. Jakob Teita, som var med på kyrkjebygginga, hugsa at nokre papirrullar skulle vere lagt inn i prekestolfoften. Ein kan undre seg på om dette elles nokon gong hadde kome

Ved Reed Nordfjord

935
Eneret w. 15e

fram. Einar Reed fekk henta ut papirrullane, og fekk dei prenta i Firda Tidend i 1933.

For ei tid sidan fekk eg om hende ein kopi av Gaasemyr sitt handskrivne originaldokumentet frå prekestolfoten, og skrev dette av med tanke på å lage eit hefte. Teiten si forteljing om "Ovtru, segner og ymse bygdehendingar" er også med, men som avskrift frå

Firda Tidend i 1933. Gaasemyr skriv på dansknorsk, Teiten på landsmål - tillempa breimsmålet. Begge forteljingane er skrive i ei tid då normalmålet så vidt var likstilt med dansknorsken, og gjevdifor eit godt tidsbilete av både skrift- og talemål i Breim på slutten av 1800-talet.

Noko av det som Gaasemyr skriv er bruk i boka "Breim kyrkje

100 år" og i "Soga om Gloppen og Breim", og Teiten sine nedteikningar er attgjeve i "Fleire glimt frå Breim i farne år". No kjem skriftena frå prekestolfoten i si heilheit i heftet "Mærkelige Minder, Tildragelser og Tilstand i Bredheims Sogn af Gloppens Præstegjeld fra ældre Tider indtil Aar 1886."

Dette er interessant lokal historie som må takast var på, og eg vonar

at heftet vert å finne i alle heimar i Breim, og gjerne vidare med. Heftet, som er på 24 sider, har biletar av begge dei omtala kyrkjene og av ein del av det gamle kyrkjeinventaret. Utgjevar er Breim sokneråd, og overskot frå sal av heftet går til soknerådet. Heftet vert å få kjøpt hjå Eikenæs Libris på Sandane og i coopbutikkane i Breim frå 1. november.

Kontaktinformasjon

Kyrkjeblad for Gloppe

www.gloppen.kyrkja.no

Utgjeve av sokneråda i Breim, Gloppe og Hyen. Kjem ut minst 7 gongar i året på Sandane. Betaling etter ønske.

Bankkonto: 3705 04 71307

Redaktør:

Oddvar Almenning
Tlf. 400 04 377
E-post: oddvar@svale.no

Grafisk design:

Innholdspartner AS
v/Bjørnar Aske
Tlf. 901 37 252
E-post: bjornar.aske@innholdspartner.no

Trykk:

Druka, Klaipeda

Kasserar:

Venke Kollbotn, Breim sokn
Tlf. 97 77 73 83
E-post: venkekoll@hotmail.com

Distribusjonsansvarleg:

Harald Aske
Tlf. 57 86 57 30 / 970 24 915

Redaksjonsnemnd:

Tore Myklebust
Tlf. 456 01 260
E-post: tore.myklebust@gloppen.kyrkja.no

Vidar Bjotveit
Tlf. 958 80 030
E-post: vidar.bjotveit@gloppen.kyrkja.no

Anders Rinde, administrasjonen
Tlf. 57 86 93 06 / 997 20 238
E-post: anders.rinde@gloppen.kyrkja.no

Harald Aske, Gloppe sokn
Tlf. 57 86 57 30 / 970 24 915
E-post: harald.aske@enivest.net

Solveig Hope, Hyen sokn
Tlf: 905 38 304
E-post: olajan.birkeland@ekontor.no

Gunn Hole, Gloppe sokn
Tlf. 454 23 728
E-post: gunn.sol@gmail.com

Rønnaug Ryssdal, korrekturlesar
Tlf. 950 72 392
E-post: ryssd@online.no

Julemesse på Betania,

Nordfjordeid, 1.-2. desember 2017

Tradisjonen tru arrangerer Norsk Luthersk Misjonssamband (Misjonssambandet) julemesse på Betania bedehus på Nordfjordeid i år også. Dette tiltaket har gjennom åra vore ei samling som både har trekt godt med folk og gitt gode økonomiske resultat for organisasjonen. Fleire lag og enkeltpersonar deltek i arbeidet med messa.

Også dette året blir messa arrangert fredag 1. og laurdag 2. desember, rett før første søndag i advent. Messa opnar begge dagane kl. 11.00. Det vert sal av alt frå jule-

bakst, lefse og gombe til strikke- og husflidsvarer etc. Det er åresal og lotteri, kafé med betasupa, rømmegraut, smørbrød, kaker mm., og møtesamlingar. Talarkrefter i år vert fordelt på forskjellige lokale personar som Trond Kråvik, Arne Friborg og Malvin Ommedal. Songarar vert det også.

Det er nok spente medarbeidarar som sit klar til å opne dørene for alle som vil innom for å handle og støtte arrangementet. Og de er velkomne!

Programmet ser slik ut:

Fredag 1. desember

Kl. 11.00: Messa opnar
Kl. 13.00: Bibeltime
Kl. 16.00: Misjonsmøte

Laurdag 2. desember

Kl. 11.00: Messa opnar
Kl. 12.00: Andakt
Kl. 15.00: Avslutningsmøte

KFUK-KFUM Sogn og Fjordane

Norges KFUK-KFUM er ein kristen barne- og ungdomsorganisasjon som kjempar for retten til unge menneske til å leve og utvikle seg som heile menneske. Bli med i eit opent, trygt fellesskap der unge deltek og har innverknad. Bli med på leir og festival! Bli medlem! Bli frivillig! Bli med å kjempe for rettferd og fred!

Som medlem hos oss vil du få rabattar på leirar, festivalar, leiar- og ferdighetskurs m.m. For å sjå fleire medlemsfordelar, sjå heimesida vår: www.kfuk-kfum.no.

Å gi er ei større glede enn å få

Nyheit av året er omvendt julekalender. KFUK-KFUM Sogn og Fjordane ynskjer å setje fokus på at små gjerningar i kvardagen gir stor glede for mottakaren og ikkje minst for han som gir. Kjenn varmen i smila til dei du gir gode gjerningar til. Det er enkelt, gratis og hyggeleg. Kalenderen kostar kr 50,- og fungerer som eit lodd, då det vert trekning fredag 22. desember. Vil du ha ein slik eller kjøpe til nokon, kontakt oss på sfj@kfuk-kfum.no eller +47 469 15 529

Økonomi skal ikkje være ein stoppar for deltaking hos oss. Les meir om deltakarfondet vårt på kfuk-kfum.no/deltakerfond.

Vi i KFUK-KFUM Sogn og Fjordane har mange ulike arrangement gjennom eit år. Her er nokon av dei kommande arrangementa våre:

- **19. november** Basar i Nordalsfjorden
- **17.-18. november** Julemesse i Florø
- **3. desember** Adventssøndag/middag på Nesholmen

Nesholmen, vår alles kjære leirplass, er idyllisk plassert i Hyen. Det er på denne plassen vi i Fjordane har dei fleste leiranane våre.

I løpet av året har vi som krins tre barneleirar:

- Barneleir 1 - 1.-4. klasse
- Aktivitetsleir - 4.-7. klasse

For ungdommar i alderen 13-19 år har vi to leirar:

- Hausttreff
- Påsketreff

For vaksne med (og utan) familie er det kvart år Palmehelg første helga i påska. Dette blir ein fin og roleg start på påska der ein kan slappe av og vere sosial. Kvart år er det Nesholmstemne andre helga i august. I oktober blir det rein kvinnehelg på Nesholmen, då damene samlast til KFUK-helga.

RUNE AASEN

Eg heiter Rune Aasen, er straks 68 år og innfødd sandensar. Oppvaksen i det gamle, rauda huset i Åsen (for dei verkeleg lokalkjende). Etter år i Oslo, Mo i Rana og Bergen vende eg med familien tilbake til Sandane midt på 80-talet. Eg avslutta mitt lærarliv på den utmerkte Gloppen ungdomsskule for seks år sidan, og etter det har livet framleis vore interessant og rikt på opplevelingar.

Din rikssak, Jesus, være skal

For nokre år sidan stod eg og las på ei info-tavle i ein liten park i Tyrkia. Det blei opplyst at i dette nabolaget, kanskje akkurat her, blei Paulus fødd og vaks opp. Paulus – forfølgaren og misjonæren. Byen var Tarsus. Og parken var ein minneplass for denne mannen som sette uviskande spor etter seg. Tyrkarane skal ha ros for at dei laga til denne fine parken. Og ikkje langt unna låg det sanneleg ein koseleg Paulus-kafe også.

Da hadde vi allereie vore i Antakya (Antiokia) sør ved den syriske grensa. Ein gong visstnok den tredje største kjende byen i verda – etter Roma og Alexandria. Ein kaotisk og støyande by. Det var sjølv sagt rolegare i fjellsida over byen. Her låg Petersgrotta. I følge tradisjonen var den i si tid ein samlingsstad for kristne. Der heldt dei møte og søkte ly i grotter under forfølgingar. Kanskje var det slik. Vi las frå Apostelgjerningane om den første «heidningekristne» kyrkjelyden som blei skipa nett i Antiokia. Og at det var her «Jesus-tilhengarane» for første gong blei omtala som kristne. Paulus blei henta hit fra Tarsus av Barnabas. Byen blei ein base for vidare evangelisering.

Eit års tid seinare stod eg i hamna i den greske byen Kavala (Neapolis) i

provinsen Makedonia. Naturleg nok ingen Paulus i sikte, men hit kom han altså med båt fra Troas i noverande Tyrkia på si andre misjonsreise, og drog vidare til Filippi, som i dag er ein ruinby. Der skipa han den første kristne kyrkjelyden i Europa. Vi oppsøkte staden der Lydia og hennar folk i følge tradisjonen blei døypete som dei første i vår verdsdel. Om det står det i Apostelgj. 16: På sabbatsdagen gjekk vi utom byporten og langsmed ei elv, der vi meinte det var ein bønestad. Der sette vi oss og tala med dei kvinnelege som var komne saman. No var det ei kvinne som heitte Lydia, purpurhandlar frå byen Tyatira, ei som dyrka Gud, ho lydde på, og Gud opna hjarta hennar, så ho tok til seg det som Paulus sa. Og då ho og alle heime hjå henne hadde vorte døypte.....

Ikonium, Kolossæ, Seleukia, Filadelfia, Efesos.... Tessalonika, Amfipolis, Berøa, Korint, Areopaghøgda i Aten. Paulus hadde vore der – lenge før oss. Vi drog fram våre NT og las frå Apostelgjerningane og breva. Og kjende vi stod i ein sterkt tradisjon, som medlemmer i eit stort fellesskap.

Dette er bakgrunnen for mitt val av salmen «Din rikssak, Jesus, være skal».

Ein misjonssalme måtte det nemleg bli.

Din rikssak, Jesus, være skal (NOS 691)

Din rikssak, Jesus, være skal min største herlighet.

Takk, at jeg også fikk ditt kall og skal få være med!

Uverdig er jeg, Herre kjær, å stå som lem i rikets hær.

Men du som gav meg vennenavn og tok meg ømt inn i din favn, vil gi meg makt å gå hvor du har sagt.

Gi meg ditt ømme frelsersinn for slektens sorg og harm!

Lukk meg i dine smerter inn og gjør meg sterk og varm!

Lær meg å skue med ditt blikk hvert folk som liv og grenser fikk, å bære verdens nød og skam med kjærighetens offerbrann til døden tro, tålmodig, sterk og fro!

Da vet jeg visst mitt øye får et herlig syn å se når det mot livets aften går, når endt er lyst og ve:

Guds rike står i stråleskrud, Krist hentet har sin dyre brud av alle stammer, fra hver egn, med hver sin strålekrans som tegn, i jubelkor de priser Herren stor.

Salmen er skriven av Karl Ludvig Reichelt (1877-1952) under eit studieopphald i Leipzig jula 1912. Melodien er av Johan Michael Haydn, bror til den meir kjende Joseph. Reichelt var inspirert av ein tysk salme til same melodi. I 1913 blei han offentleggjort i «Kamp og Seier» og «Missionstidende». Reichelt hadde da vore misjonær i Kina i fleire år. Salmen er omsett til dansk, svensk, islandsk, færøysk og nordsamisk.

Eg vil utfordre min kulturelle reisekamerat Hugleik Almenning.

- KONFIRMASJON
- BRYLLAUP
- GRAVFERD
- KVARDAG OG FEST

Velkommen innom!

Advokatane
LOTHE MARDAL & GJENGEDAL
M.N.A.

Tlf. 57 88 44 00/Faks 57 88 44 01

Adresse: Grandavegen 5, 6823 Sandane. Postboks 138, 6821 Sandane
www.gloppenadvokat.no

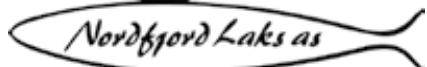
NORDFJORD
folkehøgskule

Saman for eit betre miljø

Strukturplast

LEDIG PLESS

BRØDRENE AA

Ryssdal kraft

Tannlege
Øyvind Seim

Tlf: 57 86 50 24

Leif Lote elektro

Firda elektro

Jordnær og livskraftig

Grandavegen 9, 6823 Sandane

57 88 38 00

post@gloppen.kommune.no

www.gloppen.kommune.no

NAKKESKADE

Postboks 194, 6821 Sandane Tlf: 57 86 64 22

Eikenæs;libris
BOKHANDEL - LEIKAR - KONTORREKVISITA

Eikenæs;libris

KOZMOS

kontorspar

Nordstrandsvegen 10,

6823 Sandane

Tlf. 57 86 44 10

eikenes@libris.no

www.libris.no/eikenes

Ope 10-18 (15)

Følg oss
på facebook

GLOPPEN SOKN

Leiar i soknerådet: Beate Kornberg tlf. 909
43 304 / beate.kornberg@me.com
Kyrkjeterar: Benny Aasen, tlf: 950 22 917 /
bv-aasen@online.no

BREIM SOKN

Leiar i soknerådet og kontorsekretær:
Venke Kollbotn, tlf. 977 77 383
Epost: venkekoll@hotmail.com
Kyrkjeterar: Audhild Bogstad, tlf. 970 24 913

HYEN SOKN

Leiar i soknerådet: Solveig Hope
Tlf: 905 38 304
epost: olajan.birkeland@ekontor.no
Kyrkjeterar: Ola Jan Birkeland
Tlf: 57 86 98 32/ 975 91 747

Sokneprest i Gloppe sokn
Vidar Bjotveit, tlf. 958 80 030
vidar.bjotveit@gloppen.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkje

Sokneprest i Breim og Hyen sokn
Tore Myklebust, tlf. 456 01 260
tore.myklebust@gloppen.kyrkja.no
Kontorstad: Prestebustaden i Breim.

Kyrkjeverje
Kurt Djupvik, kontor i Sandane kyrkje
Tlf kontor: 57 86 56 16. Mobil: 902 06 828.
post@gloppen.kyrkja.no

Kantor
Anders Rinde, mobil: 997 20 238
anders.rinde@gloppen.kyrkja.no
Vereide kyrkje, tlf. 57869306

Kyrkjelydspedagog
Lars-Bjarte Osland, tlf 990 03 0077
lars-bjarte.osland@gloppen.kyrkja.no

Trusmedarbeidar:
Ingrid Bjørnereim, tlf. 988 03 053
ingrid.bjornereim@gloppen.kyrkja.no

Gravar/ kyrkjegardsarbeidar
Ivar Hjelle, tlf: 57 86 58 59 / 970 76 668

Vi møtest i kyrkja

25. oktober	20.00	Sandane	Nordfjord kyrkjeakademi. Leiar i Kyrkjerådet Kristin Gunleiksrud Raaum deltek. Tema: Folkekyrka.
29. oktober Bots- og bededag Luk 13,22-30 «Er det få som blir frelse?»	10.30	Vereide	Lovsongsstund.
	11.00	Vereide	Gudsteneste i samband med haustmøte på folkehøgskulen. Liturg Vidar Bjotveit. Nattverd. Takkoffer til Normisjon region Sogn og Fjordane. Lov-songsgruppa og elevar frå Nordfjord folkehøgskule medverkar.
	11.00	Breim	Gudsteneste. Liturg Tore Myklebust. Takkoffer til Frelesarmeen. Nattverd.
	21.00	Vereide	Kveldsgudsteneste. Liturg Eivind Nilsen. Nattverd.
31. oktober Reformasjonsdagen Rom 1,16-17 «Guds kraft til frelse»	20.00	Sandane	Kveldsgudsteneste. Liturg Vidar Bjotveit. Markering av Luther-jubileum. Kyrkjkoret medverkar.
	21.00	Vereide	Kveldsgudsteneste. Liturg Eivind Nilsen. Nattverd.
5. november Helgemessesundag Joh 6,37-40 «Den som kjem til meg»	11:00	Hyen	Minnegudsteneste. Liturg Tore Myklebust. Nattverd.
	11:00	Vereide	Minnegudsteneste. Liturg Vidar Bjotveit. Takkoffer Kyrkjelag undervisning i Kina. Kyrkjkoret medverkar.
	16:00	Breim	Minnegudsteneste. Liturg Vidar Bjotveit.
	16:00	Gimmestad	Minnegudsteneste. Liturg Tore Myklebust. Takkoffer Kyrkjelag undervisning i Kina.
	17:00	Sandane	Søndagssamling.
	21.00	Vereide	Kveldsgudsteneste. Liturg Eivind Nilsen. Nattverd.
12. november 23. søndag i treeiningstida Mark 10,28-31 «Få hundre gonger så mykje igjen»	11:00	Breim	Gudsteneste. Liturg Tore Myklebust. Nattverd. Reformasjonstema 4. «Mennesket er ikkje til sals». Takkoffer.
	21.00	Vereide	Kveldsgudsteneste. Liturg Eivind Nilsen. Nattverd.
19. november 24. søndag i treeiningstida Matt 18,1-6.10-14 «Pass dykk for å forakte dei små»	11.00	Sandane	Gudsteneste. Reformasjonstema 4. «Mennesket er ikkje til sals». Takkoffer til Nesholmen leirstad. Markering av Sandane kyrkje 20 år. Lovsongsgruppa deltek. Kyrkjekaffi.
	21.00	Vereide	Kveldsgudsteneste. Liturg Eivind Nilsen. Nattverd.
26. november Domssøndag/Kristi kongedag Matt 25,31-46 «Domen»	11.00	Vereide	Gudsteneste. Liturg Vidar Bjotveit. Takkoffer til Stefanus Alliansen
	11.00	Breim	Generasjonsgudsteneste med Lys vaken-gjengen. Liturg Tore Myklebust. Takkoffer: Kyrkjelydsarbeidet.
	21.00	Vereide	Kveldsgudsteneste. Liturg Eivind Nilsen. Nattverd.
1. desember	19.00	Vereide	Adventskonsert. Musikklinja ved Firda vidaregåande skule.
2. desember	15.30	Vereide	Konsert. Sølvguttene.

3. desember 1. søndag i adventstida Luk 4,16-22a «Jesus står fram i Nasaret» Eige tema på lysmesse	11.00	Hyen	Generasjonsgudsteneste med Lys vaken. Liturg Tore Myklebust. Takkoffer: Speidaren i Hyen.
	20.00	Gimmestad	Generasjonsgudsteneste, lysmesse.
7. desember	19.00	Gimmestad	Adventskonsert.
10. desember 2. søndag i adventstida Luk 21,27-36 «Guds rike er nær, vak og be» Eige tema på lysmesse	11:00	Vereide	Gudsteneste. Liturg Vidar Bjotveit. Nattverd.
	16.00	Hyen	Lysmesse.
	20.00	Breim	Lysmesse.
	21.00	Vereide	Kveldsgudsteneste. Liturg Eivind Nilsen. Nattverd.
17. desember	20.00	Breim	Julekonsert.
18. desember	20.00	Vereide	Julekonsert.

Vigde

Vereide

23.09.2017

Kristine Horne Sundal og
Christian Sørum Melaaen

Døypete

Vereide

30.07.2017

NORA RISE MARDAL
NINA RISE
ANDREAS MARDAL
Ola Johannes Mardal
Cecilie Rise Ortner
Olina Mardal
Jan Ivar Rise
Ellinor Alvild Rise

27.08.2017

LIVE BAKKETUN
MARLIN AA BAKKETUN
KJELL ARNE BAKKETUN
Benedikte Aa
Per Sigve Selseng
Eirin Bakketun Sægrov
Ingmar Sægrov

17.09.2017

SOFIE OSEN VANBERG
NORUNN OSEN
JØRN ARNE VANBERG
Britt Jannicke Sunde Lundal
Anders Osen
Erik Andre Vanberg
Lars Arne Fonn

17.09.2017

ODA SUNDAL GLOPPESTAD
HELENE HORNE SUNDAL
JARLE GLOPPESTAD
Aadne Gloppestad
Linda Langlo
Kristine Horne Sundal
Ørjan Horne Sundal

01.10.2017

ASKILD TORVANGER PAULSEN
KARINE TORVANGER
DAN PAULSEN
Ingrid Torvanger
Vidar Apalset
Jan Terje Flåan
Karl Emil Utnes

ÅSMUND EIDE GRÆSLI

GURO STEMLAND EIDE
HANS GRÆSLI
Rebekka Stormoen
Martin Austin Stormoen
Lars Stemland Eide
Maren Estendatter Græsl
Kristina Teigen Emblem

Breim

29.07.2017

BRAGE ALEKSANDER EGGE
HOLAND
ELI EGGE
ALEKSANDER MARØ HOLAND
Rigmor Hegghheim
Åse Egge
Eivind Søviknes

27.08.2017

HENRIETTE NIIRANEN
INGELIN NIIRANEN
TORBJØRN NIIRANEN
Renate Flølo
Stian Flølo
Elisabeth Vollstad Hansen
Raymond Niiranen
Cecilie Myklebust

Gravlagde

Breim

Ludvig Fløtre	25.02.1920	21.08.2017	29.08.2017
Nora Berit Bergheim Frøystad	06.11.1959	25.08.2017	01.09.2017
Grete Bjørnereim	17.01.1948	31.08.2017	08.09.2017
Nils Moldestad	03.06.1943	22.09.2017	29.09.2017
Dagrun Odlaug Strand	26.10.1922	30.09.2017	06.10.2017

Gimmestad

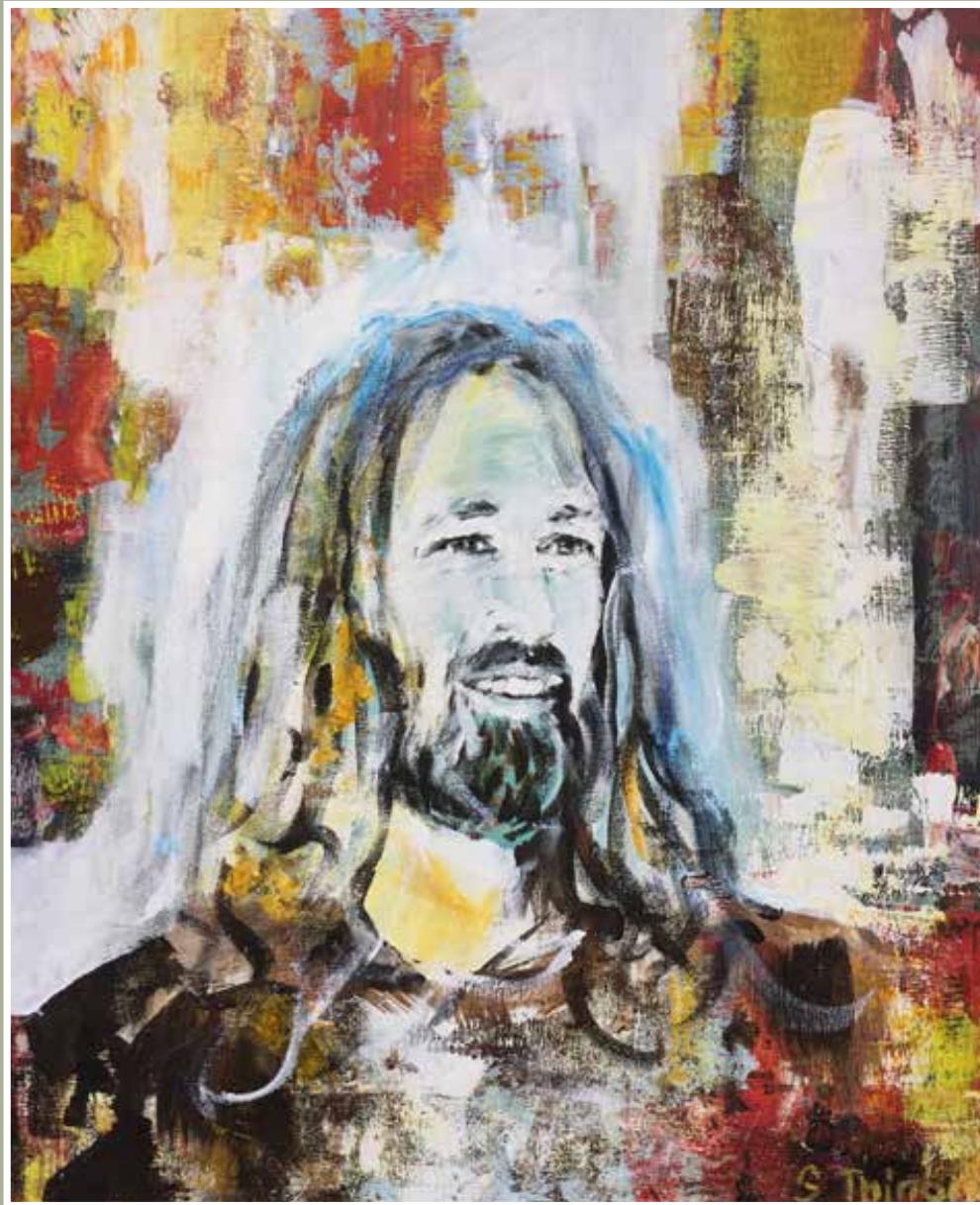
Rasmus Bergheim	21.12.1932	26.06.2017	04.07.2017
-----------------	------------	------------	------------

Vereide

Kåre Flølo	10.04.1930	28.05.2017	02.06.2017
------------	------------	------------	------------

Sandane - sjukeheimen

Inger Ann Skinlo	17.08.1945	09.03.2017	21.03.2017
------------------	------------	------------	------------

Eg er oppstoda og livet

Akryl 40x50 cm (privat eige)

Eg har måla ein sigrande Kristus slik eg ser han for meg. Det er viktig for meg å formidle den oppstadne Kristus . Gleda hans over å ha berga kvart menneske som vil tru.

- Solveig Thingnes Kandal